

ગાંધીજીનાં ૧૦૦ મંડળો

૬૪૫

ન પસંદ ગરબાવળી

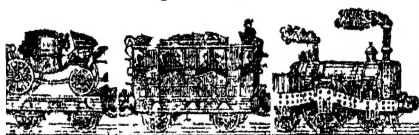
અનાવનાર

ચારામ તથા પ્રભાશંકર શામળજી

સિદ્ધકાર "ગુજરાત યુનિવર્સિટી" ના માલિક

વાડીલાલ દલીચંદ

આવૃત્તિ પહેલી.

અમદાવાદ

છાપવાનું આ પ્રસિદ્ધ કરવાનું ૩૦ માસિકચોક્ક
માસગ કાગડોળોગમા મોતી દલીચંદનું મિત્રાન.

સંવત ૧૯૨૬. — સને ૧૯૭૩

કીંમત રૂ-૪-૦

ગાથા વિધાપાઠ

તાળી હતા ૬. ઝાઝર જી
 સંગમાં સાહેલી ખીજ છે ધણાર
 કાંઈક કહું તેનાં નામ વરજ વાસણાર લોલ.
 તાળી હતાં વાગે ઝાઝર જીમખાર લોલ;
 ગિડગિડ તામ છુમ છુમ છુમ છુમ કે બાજે ધુધરાર લોલ
 ચંદ્રબાળા ચંદ્રાવળીર લોલ,
 ચંપકલતા મારું રૂપ ત્રીં તાળીં ગિડગિડ
 લલિતા વિશાખા વરજમંગળાર લોલ;
 ગાધવીને ગાલતી આનુપ વં તાળીં ગિડગિડ
 મન્મથમુદને મન આટ લોલ;
 હંસા હરસાને હીરા તાળીં ગિડગિડ
 કેતકી પ્રગલ્ભા પ્રેમ

ખેલ મરચો તે વૃદાવનમાં રે લોલ.
 ખંશીખટ ઓક રસ રૂપ વરજાં તાળીં ગિડગિડાં
 ગરબા જોવાને ગિરધર આપિયારે લોલ
 મોઝા નીરખો શામનું સ્વરૂપ વરજાં તાળીં ગિડગિડાં
 શ્યામ મોહ્યા તેગ શામનીરે લોલ;
 વાપ્યો ખેલુ અંગમાં અનંગ વરજાં તાળીં ગિડગિડાં
 લલિતા લઈ મેળીયાંની કુળમાં રે લોલ;
 રસભાષાં રમાડ્યાં રતિરંગ વરજાં તાળીં ગિડગિડાં
 આનંદસાગર તહાં ઉછળ્યોરે લોલ
 મગન પયા લાડલીને લાલ વરજાં તાળીં ગિડગિડાં
 પરમ પવિત્ર એ સરિત્રનેરે લોલ;
 દાસ દયો ગદ્ય થયો નિહાલો વરજાં તાળીં ગિડગિડાં

ગરબી

માનીતી તું છે ગોહનતણી હો વાંસલડી રે,
 તુને વાહાલમ કરે છે ઘણું વાહાલ રે, હો વાંસડી,
 મીઠો આવડો શો શોર ગોહો નદ નો કીશોર,
 તારે આવડું શું જોર, ભુંડી કાળજડું માં કોર રે. હો વાં
 પીએ અધરા મૃત પિયુંતણું તું વાંસલડીરે,
 હમારે સોક્ય સરીખું તું સાલરે હો વાંસલડી મીઠો ૧
 વાજી વાજી ને વીહવળ કર્યા હો વાંસલડી,
 તું તો ખીડે હમારા પ્રાણ રે હો વાંસલડી;

- સુણતાં પડેછે રૂંદે માંસરાં હો વાંસલડી,
 તારા ટઉકારાથી મોહખાણુ રે હો વાંસલડી. મીઠોં ૨
 ઝેર ઘણું છે તારી ઝપટમાં હો વાંસલડી,
 ભલાં તુંથી ભલા તરવાર રે હો વાંસલડી;
 ઝેડી વાર તું હણી નાંખની હો વાંસલડી,
 ઝો ભુંડી થોડે થોડે માં મારરે હો વાંં મીં ૩
 પતિ વરતાનાં પણ મુકાવીયાં હો વાંસલડી,
 તેં તો છોડાવીયાં સતીઝેનાં રાત્ર હો વાંં
 વન વન ફુંડ ફુંડ ફેરવ્યાં તેં વાંસલડી,
 તેં તો સઉની કચી છે ઝેરી ગત્ય રે હો વાંં મીં ૪
 ગરજે ગુમાન ભરી આવડી હો વાંસલડી,
 તું તો જોની વીચારી તાહારી જ્ઞત રે હો વાંં
 જોતાં તું ઠાજકેર કકરો હો વાંસલડી;
 તુને આજ મળીછે ઠકરાતરેહો વાંસલડી. મીં ૫
 ગતથીહીણા તેં ઘેહલાં કર્યાં હો વાંસલડી
 તેં તો લગાણું લાલણું લગનરે હો વાંસલડી;
 ચારની સંગે શીખી ચારવા હો વાંસલડી,
 વાહાલે માંખાણુ ચારણું ને તે મનરે હો વાંં મીં ૬
 માન ન રાખ્યું માનની તણું હો વાંસલડી,
 તેં તો સઉને કર્યાં પાઝેનામ રે હો વાંસલડી;
 દયાના પ્રીતમનીં દાશી તું ખરી હો વાંસલડી,
 તેડે સહુને બેઠી તું તો ઠામ રે હો વાંસલડી મીં ૭

ગરબી

મારા પાતળીઆ પ્રીત કરી તરછોરો છો શા મારું;
 મુને ગળતા નથી, નિત્ય જળ ભરવા જાળીંધું જમુના ધાટે
 મારી માને ઘેર તમ સારું, હેરા ફેરા ખાઈને મન મારું;
 નિત્ય દીવા પાછળ અંધારું, મારા પાતળીઆં ૧
 મારી સૈગર મુને ખાવડી કેહેછે, સાસુ નાણુંછી તો મેણાં દેછે
 પરણ્યો પીઉરો મારા પ્રાણ લે છે મારા પાતળીયાં ૨
 બહાલા રનેહ તણું કુખ વાદ્યું બહુ મારી અંતર આગ જો
 કોને કહુ. હું મુશાની પેઠે સમજી રહુ મારા પાતળીયાં ૩
 અમે આવડા ઢોંગ નોતા જાણ્યા, તારાં ગીઠડાં વચન મન
 થી ગાણ્યા; હવે સારી પેઠે નટવર ગાણ્યા મારા પાતળીઆ.
 કુનિયા પુઠળ સહિ વાત કરે, મારું મન તમ વીના નવ ઠરે;
 જખ મારે છે લોકો શું કરે, મારા પાતળીઆં ૫
 મારા જીવતો તમ પુઠળ ભમે, મુને ઘરનો ધંધો નવ ગમે
 એતો કુખજા સાથે રંગે રમે, મારા પાતળીઆં ૬
 અમે અખળા તણું હડી શુંરે ગળુ, હવે મળશો નહીતો
 પ્રાણ તળુ, દેવકીના જન્યા થાવ સમજુ. મારા પાતળીઆં
 દુપારામના પ્રીતમ છો બહાલા, તુને ગોપીઓ કરે કાલાવાલા
 ઘેર આવોને મોરલીવાળા. મારા પાતળીઆં ૮

કાલજ કાર્યું તે કોને કહિયેર, આધવ છેલ છળી
 વરી હાપ તે વધતાં રે કાવિયે,

પાણુ પ્રાણુથી ખારા એને લહિયેર. ઓધવ.
 ધાકીયે ઢાંક્યાં તે મહે નવ શોભિયે,
 ડાહ્યાં શું વાહ્યાં નાના છધએર ઓધવ. ૨
 સોડનો ધાવ માત્યો રનેહી શામળીએ,
 કિયા રાજના રાવે જઈયેર, ઓધવ.
 કળ ન પડે કાઈ ચેર ન મુજે,
 રાત દીવશ ઘેલાં રહિયેર, ઓધવજી. ૪
 કાંઈ વરતુમાં ક્ષણ મિત ન એહોટે;
 અલખેલા આવે ખેઠા હધએર. ઓધવ૦
 દયાના પ્રીતમજીનેર એટલું જઈ કહેજો;
 ક્યાં સુધી આવા દુખ સહિયેર. ઓધવ. ૩

ગરબી

ઉભા રાહો તો કહુ વાતડી ખિહારીલાલ.
 તમ માટે ગાજી છે મેં જાતડી ખિહારીલાલ.
 જો દહાડે મળ્યાતા વૃંદરાવનમાં ખિ૦
 તે દહાડાની તાલાવેલી તનમાં ખિ૦
 વેરના વિરહની તે ક્યાં ભાખીયે ખિ૦
 ભિતરનો ભડકો ક્યાં દાખિયે ખિ૦
 ફટકારી સરખી ફરે વનમાં, ખિ૦
 કળ ના પડે પળ રજની દીનમાં. ખિ૦
 ઘેહુલી ઠરીછું સઉ ગાગમાં ખિ૦

ચિત યોહોટવું નથી ધર કાગમાં ખિં
 કેમ કેહેવાય જોવું કુપ્પ તનમાં, ખિં
 તાલાવેલી લાગી મારા મનમાં ખિં
 ક્ષણેક્ષણે ભાણપરા પડે કાનમાં ખિં
 પ્રાણ પ્રોવાયો તમો તાનમાં ખિં
 વિકળતાની વાત કેહે ના ખને ખિં
 ધરમાં જાને જોઈ આંગણે ખિં
 આતુરતા એહેતી કહાં લગી રાહુ ખિં
 છો અતુરશીરોમણી તાંહાં શું મહું, ખિં
 પ્રીતડી કીધી તો હવે પાળીએ ખિં
 આતુર શરણે આંખોનું ન ટાળીએ ખિં
 તમારે હું સારખી હજારે હશે ખિં
 માહારા તો પ્રાણ તમ વીના જશે ખિં
 ખાલ્યું પણ ખાનનું ગમે નહીં ખિં
 લાલચ લાગ્યા નયણાં તો જઈએ કહી ખિં
 નખશીખ લગી છો સ્વરૂપ ગુણ ભર્યા, ખિં
 આવડા રૂપાળા તે કાણે કર્યા ખિં
 હશે છો મધુર વાંકું જોઈને ખિં
 કટાક્ષ કટારીએ નાંખ્યા પ્રોષ્ઠને ખિં
 વાંસડી વળડે તેહેમાં વરહે ખિં
 અખળાને જોતાં વિવેક કેમ રહે ખિં
 દરદી હોય તે જાણે દારદમાં ખિં

અવર દુખ એહુની આગળ ગરદમા બિં
કેહુનાર કેહુશે પણ છે ધણી બિં દયાના પ્રીતમ હું દાસ
તગતણી બિં

- નંદલાલ સાથે લાગ્યું છે લગનજો, ઘેલી કાધી મને જો
વાળિયેજો. ટેક. એની કટાક્ષે કાંચું છે માહારું કાળજીજો;
કામાણગારા રસિક રત્નમય લોચનજો ઘેલી ૧
- કોઠી કંદ્રપ સરીખી છંખી શોભતીજો;
કોઠી હરે શશી તેજ વદનજો ઘેલી ૨
- હેતું સર્વ સાહે લાગે શું વખાણિયેજો;
પુણિ પ્રેમરસમય એતું તનજો ઘેલી ૩
- વશીકરણ પિદ્યા ભરી એની વાંસળીજો;
ચોરે ચિત ધાય બાકુળ મુગ મનજો. ૪
- મુને ગીરધારીવણ ગમતું નથીજો;
કોને દાખું અંતરની અગનજો. ઘેલી ૫
- માહારી સૈયરો હેતી તે હું નવ માનતીજો;
એતો માહની શ્વરૂપ છે માહન જો. ઘેલી ૬
- હુંતો સાસરેથી પિયર ત્યાંથી સાસરે જો;
કાઈ કળ ન પામે માહન પામે મનજો. ઘેલી ૭
- લાગી તાલાવેલી ફટકારી સરખી ફરજો;
નાવે નિદ્રા કાઈ ભાવે ન ભોજનજો ઘેલી ૮
- હુંતો પાચે લાગીને પાલવ પાંચરૂજો;
મેજવે દાસ દાસ દયાના શ્વામીન જો ઘેલી ૯

ગરબી

માણીગર આવો માહરે ગોહાલે, માણીગર આવો,
 બહાલા શાને લોચન લલચાવો, મારે ગોહાલે, ટેક.
 ધાણા દિવસની ગવાઈધું બુકી, તે આજ લધયે લહાવો. માં
 ના નવ્ય કેહેશો ક્યાં કેહો મળશે, ફરી અવસર આહાવો માં
 મનમાની મોજે માનોશે, ફરી તો નહી કાવો માહારેં ૩
 જાપારે તારે પાણ હુંધું તમારી, શીદને તરસાવો. માહારેં
 અધર સુચારસ સુખનો સાગર, આજ પીયાને પાવો માહારેં ૪
 રસીક રાવ છે દયાના પ્રીતમ, માટે માહારેં દાવો માહારેં

ગરબી

આવ્યા બહાલો ફુલી અલખેલી, વરેહ ફાપ નાખ્યું છે રેલી
 આવ્યા વાહાલો ફુલી અલખેલી, ટેક.
 શ્યામ સુંદરવરતું મુખ નીરખીને, ગોપીકા થઇ ઘેલી. આવ્યાં
 અંતર અંગી હોલાંચો વેહે, યધ આનંદની હેલી. આવ્યા વાહારે
 તપમ ફુલી જયમ પામે રેક, માહારતનમણી થેલી, આવ્યા વા. ૩
 માહાલક્ષ્મીજીને ફુલભ વરતુ, તે પ્રેમે થઇ મેહેલી, આવ્યા વા ૩
 દયાના પ્રીતગણી સંગે રમતા, વ્યાધી બહાલતણી થેલી, આવ્યા
 બહાલા. ૫

ગરબી

આંખ ભરે મા અલખેલગરે; લાડલો લાવું,

એક મહુરત ખેલી માહારાજ, શીદ સંતાપ કરેછો. લાડલી. ૭૬
 વાંક તમારા કદી હુપ તોયે, લાડલી,
 નહિતો નામ ખરૂં ન લલીતાપ, શીદ સંતાપ કરેછો. લાડલી. ૧
 લાલ લોચન શીદ કરે છો, લાડલી,
 ઊંડા નીસાસા મુકશો મા નાથ, શીદ૦ લાડલી. ૨
 એક વાતડીમાં વિંહલ કરીને. લાડલી,
 સોપું હાથ તમારા હેને હાથ, શીદ૦ લાડલી. ૩
 લટુ કરી લગાડું લત લાલજીરે, લાડલી,
 એક યુદ્ધિ સુંધારું યુદ્ધિ રૂપ, શીદ૦ લાડલી. ૪
 સપજો કાળજી કાહડી કાળજ તણેરે, લાડલી,
 એવું કારજ કુરંધું અનુપ, શીદ૦ લાડલી. ૫
 મમ્ માલમ છે મુને માનનેરે, લાડલી,
 વીના કહે સરખ વૃજરાય, શીદ૦ લાડલી. ૬
 એમ કહીને સખી સંચરીરે, લાડલી,
 લાગી દવાપ્રીતમજીને પાપ શીદ૦ લાડલી.

ગરબી

લલિતાજી આવ્યા પ્રેર્યા લાલનારે, માનુની મનાવ્યાં,
 આવી પાગ કરચોછે પ્રણામ; વીનપ વીચેકશુંરે, માનુની. ૭૬
 કોણ જાણે શું કહ્યું કાનમાંરે, માનુની,
 નેથી રાક્ષસું રહ્યું નહી નામ; વીનપ૦ માનુની. ૧
 મમ પડ્યો નહી રૂપરૂપમાંરે, માનુની,

કાણમાં ક્ષીણ કર્યું છે ગુરુમાન; વીનપ૦ માનુની. ૨
 જગતી આતુરતા ઉલટીરે માનુની,
 લાગી લાલલક્ષ ટળ્યું પાશું જાન; વીનપ૦ માનુની. ૩
 પધરાવી લાળ્યા પ્રેમે કઠીરે, માનુની,
 પ્રીયા ખેસાડ્યા પ્રીતમજી પાસે; વીનપ માનુની. ૪
 આનંદસાગર ઉછળ્યોરે; માનુની,
 વાંધું સુખ પથું દુખ નાશ; વીનપ માનુની. ૫
 હળ્યાં મળ્યાં હરખ્યાં ઘણ રે, માનુની,
 જોમ રિશ્ત પામે માહા રંક, વીનપ માનુની. ૨
 દાસ દયાનો પ્રીતમ પ્રસન્ન થયોરે; માનુની,
 પછે રતીરસ પોક્યાં પરીધેક; વીનપ૦ માનુની.

ગરબી

વળતાં બહાલમાંરે; નચાળ્યાં લલચાળ્યાં લોચન
 પરખી આંખડીરે, હજુ હરી મળવાનું છે મન. ૧
 નપાત્રી નોતર્યાંરે, સાને સમજાળ્યા સઉ પેર;
 રમીયું રાતડીરે, આવજો અલખલાજી ઘેર. ૨
 કેહજો માતનેર, ગાય એક જાવાણી છે આજ,
 જાઉં છું સોધવારે, ખાંધજો પાણી પેહલી પાજ. ૩
 સૌંસરિયાં થકારે, મારા અવાસ છે એકાંત,
 સમરજો સુખરે, રમે કુંડ ભય ધરતા ભગવંત. ૪
 બહુલા પધારજોરે, ખેડી જોશ તમારો પંથ,

રખે ઠાંઈ અટકતારે, માહારા કામભૂગારા કુંથ.	૫
રાખીશ દીવડોરે, માણીશ મનમાની મોજ;	
જાશે જીવડોરે, જીવણ જુઠા પડસો તોજ.	૬
મુખ તારે પશેરે, જારે ઉર લપટાવી લપટાઈશ;	
જીવું સફળ પશેરે, જારે હું અધરામૃત પી પાઈશ.	૭
એમ કહી કામનારે હરખે આવી પાતાને ખામ,	
પ્રીતમ દયા તણારે, આજ મને મળીયા પુરણ કામ.	૮

ગરબી

મુણ સાહેલડીરે, માહારે નંદુંવરસુ નેહ;	
ઝાઝૂ શું કહુંરે, માહારે પ્રાણજીવન ધન તેહ.	૧
હાર હૈયા તણારે, માહારાં કાળજડાંગી કોર,	
મસ્તકાના મણીરે, માહારાં ચીતડાં કરા ચોર.	૨
ઉર લપટાવીએરે, એપર આવે એવું બહાલ;	
એપર શું કહેરે, મોટું સાસરીયાનું સાલ.	૩
આજ મુને એકલોરે, મારગ જતાં મળીઓ કાહાન;	
મુખ ઓહપો નહીરે, કીધી આંખલડીમાં સાન.	૪
હું સમજી ગઈરે, મુજને તેડે વંદાવંન,	
કહુ સખી કેમ કહેરે, તાળાવેલી લાગી તંન.	૫
શા મસે સંમરેરે, મુજને મુજ નહી કંઈ પેર;	
જાણે જો વણ કહુરે, આવી ઉત્તર દર્શો સો ધેર.	૬
એક ઉપાય છેરે, જો તું આવે મુજ સંગ;	

જાઈએ મહી વેચવારે, રમિયે રસીપાણસુ રંગ ૭
એક બે અન્યો મળીરે, ચાલ્યાં સહિયર કેરે સાંધ; ૮
હોંસ હાધ્યા તણીરે, પોંચી મળ્યા હયાના નાપ.

ગરબી

હું શું જાણું ને જાણે મુજમાં શું દીકું;
વારે વારે સામું ભાળે, મુખ લાગે મીઠું, હું શું જાણું
હું જાણી જળ ભરવા ત્યાં પુઠે પુઠે આવે,
બગર જાલાન્યો જાણો બહુલું ચડાવે, હું ૧
વહુંને તરછોડું તોયે રીસ ન લાવે,
કાંઈ કાંઈ મીસે માહાર ઘેર આવી જાલાવે, હું ૨
ફર થકી દેખી જાણો મુને દાણો આવી દોર.
પોતાના માળા હજારી પેરાવે મહારી કાટ, હું ૩
મુને એકલડી દેખી ત્યાં માહાર પાવલે લાગે,
રંક થકી કાંઈ કાંઈ મહારી પાસ માગે, હું ૪
મુને જ્યાં જ્યાં જતી જાણે ત્યાં એ આગે આવી દુકે,
બહેના હયાનો પ્રીતમ મહારી કેડ નવ ખૂકે. હું ૫ ૫

ગરબી

રાધે તું પ્યારીને ખીજી અવર ન ઠાઈ,
જને જગત મોહ્ય તે તો તુને રહ્યો મોહી. રાધે તું ૧
ગોકુળની ગોરી સહુ ઈના પુઠે ભમેછે,

તેરે બહાલાને તહાચી ગાજો ગમેછે. રાધે.	૨
વૃજવામા સહુને એ નાક ધસાવે,	
તેરે બહાસો તારે ધેર બાણ તેહો આવે. રાધે.	૩
હું પાણ બાણ એહનું ગળવું કપાંથી,	
હાણ એક અળગો ન પાપ તાહારે તપાંથી. રાધે.	૪
તે વશ કીધો રાધે દયાનો પ્રભુજી,	
નવ બાણ તે તે કઈ ગોર પુજી રાધે.	૫

ગરબી

શીખ સાસુજી દેહરે વહુજી રહો ટંગે;	
આવડો શો આસંગોર શામળીયા સંગે.	૧
વાઢને ઘાઢરે વળગો છો વાતે;	
કહ્યું કાઢનું ન માન્યુંરે દીકું માચી જાતે.	૨
વહુવારે માણસરે ડાહ્યાં બહુ પાશો મા;	
જળ ભરવા એકલડાંરે આજ પછી જાશે મા.	૩
અલખેલો આ શરીરમેરે આવે વહુ તમ માટે;	
તમો તેને ઠાજેર, જવો જમુના ઘાટે.	૪
મતુરાધઓ તમાચીરે સરવે હું બાણ;	
કો દાહડો નથી કેહતીર, આજ મુખે આણ.	૫
સાસડીયામાં રહેવુંરે, ત્યારે એમ નવ કરીએ;	
તમો તો થયાં નીરલજરે અમો લાજી મરીએ.	૬
હુંતો મુખે મુખે કહુંધુંર, લોક પુઠજી કેહુએ;	

આડોશીને પાડોશીરે મસે મેહુણાં દહે. ૭
 વિવેક વાત કરતાંરે વહુજી કુખ નવ ધરશો;
 દયાના પ્રભુ કેરીરે સંગત હવે નવ કરશો. ૮

ગરબી

એહેવાં વચન સુણીનેરે, વઘાં વળતાં વહુજી;
 ગંગાજળ સરખાંરે, હો સાંભળો સંસુજી. ૧
 જોના મનમાં જોવુંરે, તેવું તે તો દેખે;
 સારાંને નરતાંરે, પાતાં સરખાં પખે. ૨
 કાઢોછો તેવાં હોસારે, ત્યારે એમ સુજે છે,
 દોષ પ્રભુમાં શો દોષારે, જોને જગ પુજે છે. ૩
 હવે વાંક ન માહારારે, કહુધું કહયા પુઠી;
 એહેમાં કાંઈ નથી સાચુરે, એ ગત સરવે જુઠી. ૪
 જોમ ખુદી ખમુંછુંરે, નઆવી ગાયુ છું;
 તોએ પુઠ ના મુકારે, તારે જાએ સાચુ છે. ૫
 હવાં તો નીત જઈશુંરે, સામળીયાની સંગે;
 વૃદાવન ધાટરે, સદા રમીસુ રંગે. ૬
 મન ભાવે તો બાલજોરે, સેહેવાએ તો સેહેજો;
 આસે તે કરજોરે, જમે તેવું કહેજો;
 તમારા કહ્યા ઉપરરે, જાએ નીરએ કરવું,
 દયાનો પ્રભુ ભજવોરે, કાંઈથી નવ ડરવું.

ગરબી

સામું જો નંદના છોગાળા, મારે આત ચોરણવાળા. ટેક
નંદછોગાળા કામણગાળા, મોહયું તે બાળા વરંદરે વાહાલમ.
તાહાડી હસણમંદના ફુંમાં ઘેરી, માર્યા નેણ તણા તે ભા

લારે વાલમ. સામું ૧

દીનદયાળ પુરાણી પુકારે, ઓલા પુરાણી ઠાલારે વાલમ

સામું ૨

મુને ધાએલ કરીને ગડબડતી મેલી, ન જાણ્યું જીવશે કય

મરે વાલમ ૦ સામું ૩

મારી તો મુખ દેખાડતો જ, વુને મારા ગજાના સમર;

વાલમ ૦ ૩

મારો અંદ્ર તે ઓથો જપતો છે નહી, વણ જોયે મુખ અંદ

વાલમ ૦ સામું ૪

મારાં કાજજાનું દુખ કાપ ન જાણે, જાણે જે વીતવું હોયરે

વાલમ સામું ૫

જાણવેથી જંભળ વધે પત જાપ, કો પીડ ન જાયરે વા

લગ સામું ૬

મારી આંખના ભાંબાના મનના માન્યા, મારો કાલજડાની

કોરરે

વાલમ, સામું

હું શીડની મારી ઘોકારે દવાપ્રભુ, ખીજી શું મારે જોરરે.

વાલમ, સામું

(૧૭)

ષંદર તિથિયો

“રધુપતિરામ રૂદ્રમાં રહેજો”

ઐ રાગની છે.

સખી પડવે તે પંચ પધારથાર,
સહ સાંધમાં શોભે છે સારાર;
ભેદ આલ્યા વૃદાવન ન્યારા,
પ્રભુ મારા પ્રાણપત્રી છે ખારા. ૧

સખી જાન્યેનુતે ખાગ અયાગર,
ગાન તાન કરે ઘણા રાગર;
મુણી રોકે મણિપરનાગ, પ્રભુ મારાં ૨
સખિ ત્રીજે ત્રિલોચન નાથર,
ગોપીકાંતનો જાલ્યો હાથર;
હારેહાર હરી થયા સાથ પ્રભુ મારાં ૩.

સખિ એથે અતુરભુજ કાનર,
ગોપી સાથે તે શ્રીભગવાનર;
નૃત્ય ગીત કરે ઘણા સાન પ્રભુ મારાં ૪
સખિ પાંચમે પુરાણ પ્રીતેર,
ખનસુખા કર્યો છે મિતેર,
હરિ હીરેછે રૂડી રીતે પ્રભુ મારાં ૫
સખિ છઠે તે લગ્ન્યા ભોપીર,
એક કાનને એક છે ગોપીર;

રાધા કુળનિ મંદળિ ઝોપી, પ્રભુ મારા ૬
સખિ સાતમે શોભા સાચીર,

અદભુત શોભે સઉ નાચીર;

અંગ રંગમાં રાધે છે ખાલી, પ્રભુ મારા ૭

સખિ આઠમે અંતર બનીર,

રંગ ખુબ બન્યો નહી ખાલીર;

પ્રેમે ઝોપી પુરણપદ પામી પ્રભુ મારા ૮

સખિ નોમે તે ભિમંજી ભોતીર,

રાધે રૂપિયા સાથે ભોતીર;

મારી જોડ નથી ઉઘોતી પ્રભુ મારા ૯

સખિ દશમે દિનદયાળર;

અંતરદાન પ્રપા ઝોપાળર,

રાધે જુવેછે આગપંપાળ. પ્રભુ મારા ૧૦

સખિ એકાદશી અલગલીર,

રાધિકા થઇછે ઘેલીર

મોહન કપાં ગળા મુઝને મેલી પ્રભુ ૧૧

સખિ બારશે બાગમાં ભળનેર;

કેતકીને પુછે ઉઘી રહીનેર,

તરે અંપકને સમ દઈને. પ્રભુ મારા ૧૨

સખિ તેરશે ત્રીકમ મળવાર

વૃક્ષ વેલ્ય કેળ બપ હળવાર;

પડશોતમ પ્રેમથી પળવા, પ્રભુ મારા ૧૪

(૧૬)

સપ્તિ યોદશે ચતુરા ચેતીરે,
 વેદ જોને કહુ છે નેતીરે;
 પુછે નામ હરિનું લેતી, પ્રભુ મારાં ૧૪
 સખી પુનમે પુરાણ નામીરે,
 મળ્યા પ્રભાશંકરના સ્વામીરે;
 ઘણું શધિકા આનંદ પામી. પ્રભુ મારાં ૧૫

ગરબી

“તમે યોરા આવોરે કહુ એક વાતલડી”

એ રાગની છે

આસોશુદ્ધ પુનમરે, શરદ સાગી શોભે;
 રમવાને માલોરે, લાલ કહુ લોભે. ૧
 અંસીખટ આગળરે જોપિઆ સર્વ મળી;
 અલગલો ઉભારે, કાંઈ નવ જનમ કળી. ૨
 વૃદ્ધવન દીશેરે, સરસ રચના સાગી;
 મોહન મનરંજનરે, મુખ મોરલી ધાગી. ૩
 મોરલીને નાદરે મકિત ધધ મઉ નાગી;
 શ્રીભાવન ગાજરે, કાંઈક કામણગાગી. ૪
 વન ધનમાં વેગેરે, વાંસલડી વાગી;
 ધાવર જંગમનુંરે, ભાન ગયું ભાગી, ૫
 તરે અંપક અંદનરે. કદમ કદળી રથંભે;
 અદરીવન ખીલીરે, ભમર ભુલે દંભે. ૬

કેસુને આંખુરે, બટકી લોળડીઓ;
 તળનાં તરૂં તીખાંરે, જુડ જુકી પડિચો. ૭
 ભાન ગયાં ભુલીરે, મિત્રામણ મિત કર્યાં;
 કહ્યું પ્રભાશંકરે, સરવનાં કામ સરયાં ૮

ગરબી

રંગીસો રસિયોરે, રંગ ધણી રાતો;
 હરિ હિંડે ડોલેરે, મુખ મોરલી વાતો. ૧
 આ અદભુત શોભારે, શોભે સરશ ધણી;
 સ્વરગને મૃત્યુરે, મણીધરે નાગ મણી. ૨
 ડોલતો સરવેરે, મેરૂં સોનાનો;
 ગિરિવર ગરગડીયારે, રાખદ સુખ શાતાનો. ૩
 ચંદરનુંરે મંડળરે, યંભયું ધીર ઠરી;
 વીરંચી શંભુરે, આબ્યા હેત ધરી, ૪
 દેવને દેવીઓરે, સર્વે જોવાને;
 ઇંદ્રાસન મુકીરે, ઇંદ્ર વધાવાને. ૫
 મંદનની વૃષ્ટીરે, કુમ કુમ કૃતારની;
 કુલ્યાસ પરાસેરે, સુગંધી અતરની. ૬
 જળ હળ, હળ જળકેરે, ચુડી ટંકણમાં
 પ્રીત પુરાણ લાખીરે, નેવી ટંકણમાં ૭
 શશિ ઠરિયા ઠીકળરે, રતનની રંગ ભરી;
 કહ્યું પ્રભા શંકરે, પુરાણ પ્રેમ ખરી. ૮

ગરબી ,

- સોહાગી શોભારે, ડમ શકું કહીને;
નીગમ કહુ નેતીરે, કાણુ કળે લહીને. ૧
- શરદની રજનીરે, આડો આંક વળ્યો;
શામા સુખ પામીરે, ભવ ભવ દુખનો ટાળ્યો. ૨
- આ અતિ રસ સારારે, સજની સરવ કહુ;
રજની રમતમારે, નહી કાઈ પાર લહુ,
રતનાગર ચંપચીરે, નદીઆ નેહ ભરી; ૩
- સરશીતળ શોભિરે, ચિત્રામાણ ચિન્હ કરી. ૪
- મોરલી ધુન વાગેરે, જાગે જોગવતી;
સમાધી મુકીરે, હોડે વેગ ગતી. ૫
- મુનીજન મરમેરે, મુખથી આમરિયા
દયાન તમારે ધરતારે, ત્યાંથી વિમરિયા. ૬
- તમને મળવાને, જોગી જોગ ચરે;
અકળિત કળવાનેરે, ભોગી ભોગ હરે. ૭
- દરશન છે દુર્લભરે, સુલભ સંતાંને;
કહુ પરભાશંકરરે, સઉ સુણજો કાને. ૮

ગરબી

- કાને સુણતામારે, દર્શન દેખે,
પુણ રસ પ્રીતેરે, પ્રભુને પંખ છે. ૧
- દ્રષ્ટીએ જોતાંરે, જુગતી જોવાંતી;

સુચતાં સઉ જનનેર, ભગતી મળવાની.	૨
અંતરમાં ઊંડીરે, દ્રષ્ટીએ ઉતાડી,	
એક ચીત ઠરાવીરે, જોતો વીચારી.	૩
અંતરના જાતીરે, અંતરમાં આવે;	
એક તોને દયાનેરે, દર્શન થાવે.	૪
એવા હૃદી ઉભારે, વરંદાવન વાસી;	
નીશુંણ ગુણ નામીરે, અમળ છે અવિનાશી.	૫
ગોકુળજન ગાયોરે, વછ વૃંદાવનમાં;	
નારદમુની મનમાંરે, ઇંદ્ર જીએ ધનમાં.	૬
ભુલ્યા ભુખ દારણેરે, જીવન સોહાગી;	
ખટમાસ ધપાછેરે, વૃંદાવન જાગી.	૭
રમત કવી પુરીરે, રસ આઝો પીધો;	
કહે પ્રભાશંકરે, જાત ધણી લીધો.	૮

ગરબી

સાહેલી શામળિયાને રોકા;	
વદન એનું સારી પેઠે વીસોકા, સાહેલી.	
સપિર જોને નાથ શોભે ધનશામ,	
મુખડું જોતાં કંઈયે મૂકે માગ;	
બંધુ બળભદ્ર શોભે છે નામ, સાહેલી.	૧
સપિર જોને અમૃત જીવી પાણી,	
કરમાં દેવજા મક અંકુશ એધાણી;	

- પ્રભુશ્રી પ્રીત મેં આજે જાણી, સાહેલી૦ ૩
 સખીરે જોને નાકે મોતી લળકે,
 મોહનશ્રીને હાર અનુપમ મળકે;
 વદનપર ડાટિ દિવાકર જળકે, સાહેલી૦ ૩
 સખીરે જોને પદ્મ ચોભે છે મરણી,
 કાળજનું અંજન કરે છે નપણી;
 કળશ્રીને કુંડળ દીશે છે ધણી, સાહેલી૦ ૪
 સખીરે જોને અદ્ય કીવણી આજે,
 મોહીને સહુ વ્રજનાથી ઝીણું ભંજે;
 માણીગરતો મધુર મધુર મુખ ભાંજે, સાહેલી૦ ૫
 સખીરે જોને કીડી કાગલગાથી,
 મારે તો લાગી ત્રીમશ્રી તાળી;
 મુખપર મોરલી ધરી વનમાળી, સાહેલી ૬
 સખીરે જોને નેપુર રંગમુગ વાળે,
 મોરલીને નાદ ત્રણજોડમાં ગાળે;
 ગુણવંતાને શોભીતા શાશ્વતાર ધાળે, સાહેલી૦ ૭
 સખીરે મારા રૂઢે કમળમાં વશીલા,
 હવે હુંતો જાવા નહીં રૂઢે રશિલા;
 કહે પ્રભાશંકર સુંદર હરિલા; સાહેલી૦ ૮

(૨૪)

બીરહ બાર માસી

હમકુ છાંડ ચસે બન માધું, રાધા સોચ કરે બન માંહેર;
 હમકુ છાંડ ચસે બન માધુ.

બેત ૧

લગત અશાંડ ઉમંમ હોઈ આવે, બીજલી ચમકે ધન બાદલસેરે
 ચમકે ચમકે મારૂ દેશ નીહારે, હનુએ ન આવે ખીંદ્રાબનસેરે;
 હમકુ છાંડ ચસે બન માધું, રાધા શોચ કરે બન માંહેર;
 હમકુ છાંડ ચસે બન માધુ.

બેત ૨

શાવન સ્વામી અતી છળક્રીનો પ્રીત કરી કુબળ સંગ જારે;
 કુબળ શીત જનમક્રી પિરન, હમસે પિર લીપો છીનમેરે;
 હમકુ છાંડ ચસે બન માધુ

૩

બેત ૩

ભાદર ભવન કુલી સખ કલીયાં, નહી કુલી દીનકી કલીયાંરે;
 જીન કલીપનમે ભમર ખસતહે, સો કલીયાં પીયાં માંહે ખસીરે,
 હમકુ છાંડ ચસે બન માધુ રાધાં હમકું

૪

બેત ૪

કુમાર કમળ નિર્મળભયે ચંદા, પીપા નહી આવે મોરે આંગનમેરે
 હરસે રૂપાય પ્રભુ આવે બીલમરહે, હમકલપન છાંડી બનમેરે
 હમકુ છાંડ ચસે બન માધુ. રાધાં હમકું

૫

બેત ૫

(૨૫)

કાતીક સોય કરે સખ સખીયાં, ઓ રાધા સોય કરે ખનમે
રે; ઉધવસ્વામી જનમકે કપટી, કપટ રહો જનકે મનમેરે,
હમકું

ખેત ૬.

અગહન ગઠ ખનાયો સખીયાં, જાપ પાંચો જુમના ત્રસે
રે; ખેલત ગેર ગીડી જુમનામે, તખ કાળી નાચા છીનમે
ખેત ૭.

રે; હમકું

પોપ માસ રતુ આલા પટતહે, સુધ હું નહીની મન મોહ
નરે; જોગન હેકર ખન ખન ધુંડત, ધુંડત શીર ખોદ્રાખ
નમેરે. હમકું

ખેત ૮.

માધ માસ જખ લાગો સખીડી, હોત ખસંત દંધ ઘર નહી
રે; હોથ સમરની નીગસે મૂગછાલા, ઘરઘર અલખત જગા
તી શીરેરે. હમકું

ખેત ૯.

ફાગન ફાગ ખેલત અતીખનરે, ઘરઘર હકે બાજ રહોરે;
હમારે ફાગ હરે કુખજાને, કુખજા ખરેડી ઉનકે મનમેરે;
હમકું છાંડ મલે ખન માધુ. રાધાં હમકું

ખેત ૧૦.

ચેત્ર લતા ફુલી સખખનમે, આવત સુગંધ સખ ફુલનમેરે;
શીતળ મંદ સુગંદ સદા નીજ આવત હે શ્રી ખોદ્રાખનમેરે;

હમકુ છાંડ મલે બન માધુ રાધાં હમકું

ખેત ૧૧.

લગન વૈશાખ એસ સખ પ્રીતે, લહર ઉઠે તન જોખમેરે;
મોર મુગટ મન મોહનકી છબી, બસ રહત ધન નેનનમેરે
હમકુ છાંડ મલે બન માધુ રાધાં હમકું

ખેત ૧૨.

જોઠમાં જવાળા તપે સખ ધરતી ખીરહ અગન લગોતનમેરે
ખીન ધન શામ ખુબત નહી અમસે, લાખ ખુબવત અસુવનસે
રે હમકુ છાંડ મલે બન માધુ રાધાં હમકું

પુરન ગાસ પ્રભુ ધર આયે, આપ મીલે-હમી કુંજનમેરે;
સુર શામ મધુરાકે બાશી, પુરન કાલ હુએ મનકેરે.

હમકુ છાંડ મલે બન માધુ રાધાં હમકું

નંદલાલના મહિના

આવોને નંદલાલ રમવા આવોના, નીરભે થયાછો નાથ.

રમવા—ટક.

કારતક તો કૈટ કહાણ્યો, ભર દરીયાને કાલ—રમવાને ૧
માગસર મહીને મારગડે મેલી, હવે અમારે કાણછે બેલી;

ગીરધર વિના યદ ઘેલી. રમવાને ૨

પાપ માસે જીવણ પ્રાણ તજુધું; લોકડીયાની લાલ લોપુધું;

મંસાર તાલ કરે છું. રમવાને ૩

માહા મહીને મંદરીયાં સુનાં; હમીવીના આસનીયાં સુનાં

વાલા વિના જપછે જોખનીયાં રમવાને ૪

ફાગણે ફગફગતી હોળી, અખીલ ગુલાબ ભરાવું ઝોળી;

વાલા વિના કોણ એલે હોળી. રમવાને ૫

મધતરે મન મંત્રાત્રે લાગી, સુતી સેજલડીમાં જાખજાને
જાગી; વાલાની લેહે લાગી. રમવાને ૬

વધસાએ વાવલીયારે વાળા; આંખ ઉઘાડી આપાશેરે જોયા;
આંસુ પાડી પાલવડે લોપાં. રમવાને ૭

જેઠ માસે જગજીવન આવે; વૈજળવ સહિ વધામણી લાવે;
વાલો મારે કાંઈ નવ કાઢાવે. રમવાને ૭

અશાડે હું અખળારે નારી, જોખનીયું મારે જપછે ભારી,
પીયુંના વચનને વીસારી. રમવાને ૮

આવાણનો સરવરીએ વરસે, નદીએ નીર ધણેરા ઢળસે;
વાહલો મારે કેમ ઉતરશે. રમવાને ૧૦

ભાદરવો ભરદરીએ ગાળે; નદીએ નીર ધણેરાં વાળે,
વાહલો મારે ન કુંધએ લાળે. રમવાને ૧૧

આસો માસે દસરાદીવાળી; લોક કરે સહિ શેવ સુઆળી;
વાહલા વિના કોણ જમેવાળી. રમવાને ૧

મહિના

કોને રાખી કારતક કેમ જાશે, કે વનમાં ગારલી કુણ વાસે;
કે મહિનો હાણી કુણ થાશે, કે જુમનાં જાવાશે પાણી. ૧૮૪
કે માગસરે મન મારે મળીયું, કે વખીઆ ભાવ થકી ટળીયું;

- કે જોમ હુંજી પાણીમાં ભળીયું, જીમનાં ૨
- કે પોશે સોસ પડ્યા અમને, વાલા મારા શું નમીએ તમને;
- કે દલાસા દીધાછે અમને, કે જીમનાં ૩
- કે માહે મકર તણે માતે, કે કુલણં વેરંતી ખાંતે;
- કે વાલાજી મારા મથુરાની વાટે, કે જીમનાં ૪
- કે ફાગણ ફેર ફેર હોળી, કે આછા મરાણાને ઝાળી;
- કે ચુંડી મારી કેસરનાં ફાળી, કે જીમનાં ૫
- કે મધંતરે મથુરા મંત ધરતી, કે વાલાજીના શુણ ગાતી ફરતી
- કે તોયે મારે વાલે કીધી નાસ્તી, કે જીમનાં ૬
- કે વૈપાજી વાયા વાવલીયા, કે ઘેર પધારે નાવલીયા;
- કે દુધડે ઘોઊં તારા પાવલીયા કે જીમનાં ૭
- કે જોડે જગજીવન આળા, કે સહિ લોક વધામણી લાળ્યા;
- કે વાલાજી મારા કશુએ નકાળા, કે જીમનાં ૮
- અસાડે અબળા થઈ ઝાંખી, વાલે મારે ભરજોળન રાખી;
- લીઆરે હવે વાત થશે વાંકી, કે જીમનાં ૯
- આવાણ સરવડીએ વરશે, કે નદીએ નીર ઘણાં તરશે;
- કે કાપલડી ટઉકા કરશે, જીમનાં ૧૦
- ભાદરવો ભલી તરેહ ગાજો, સૈયર ઘેર વસોણું વાજો;
- તે તો મારા રૂદીઆમાં દોઝે, જીમનાં ૧૧
- આસોની રૂજની અજવાળી, કે સેવ વણુંકે સુવાળી;
- કે વાહલા વિન્દા આ શી દીવાળી, કે જીમનાં ૧૨
- કે રાધાને હાથ સોનાની ચુડી, કે રમતા દોસે છે રૂડી;

કુપરે સરવે ગયાં જે બુડી, કે જુમના જવાદો પાણી.

હોરી

નાણી કેમ નાથ ન આળ્યા

જેને એણે પરદેશમાં જોને, જાથુ જમાવ જમાળ્યા;

જમીએ ફરી ઘર સામું ન જોયું,

કરોડ સંદેશા મેં કહાળ્યા, કાગળ એક લાખ લખાળ્યા;

નાણી૦ ૧

પરણીને તુરત જવા પરદેશે, શોધી સંઘાત શિધાળ્યા;

મારૂં કહ્યું કશુએ નહીં માન્યું,

કરોડ તરેહ અટકાળ્યા, રહ્યા નહીં ગારા રોકાળ્યા નાણી૦

તુર આપી નવા નાવમાં જ્યારે, નવ નવા ભાર ભરાળ્યા;

એવે સમે છાંટા આંસુના મારી,

આંખિથી ખુબ ખરાળ્યા, અવધ ખટમાસ ઠરાળ્યા.

નાણી૦ ૩

ખરે ખરા સમ ખાઈ ખચીત કરી, ઉર વિશવાસ આણાળ્યા

જર અરથે જળ પંથ જવાના,

અગણિત ગુણેતો ગણાળ્યા, ભલા ભલા ભેદ ભણાળ્યા;

નાણી૦ ૪

ખડુ ખડુ ખંદર અંદર જઈને, મુલથી માલ મંગાળ્યા;

લાભ મળે તેમ લોભીયા થેને,

લોભ અયોભ લગાળ્યા, લોભ સમ ભારે ભમાળ્યા

નાણદી૦ ૫

વાટ જોતાંદશ વરશ વિત્યાં પણ, લાજે ન કોઈના લજાળ્યા
જોખન જોરતો જાપ છે જલદી,
નહી શણગાર શજાળ્યા, ભલા નહી વેશ ભજાળ્યા;

નાણદી૦ ૬

મુદત દીવાળીના દીવસની દીધી, વાપદા તેનો વટાળ્યા;
ફરીને અવધ વળી ફાગણની લખી,
એ પણ દિવસતો ગાળ્યા, હરખ હૈયે નહી ઉપજાળ્યા;

નાણદી૦ ૭

રંગ રમે હોમી મળીને રશીલી, કેશુડે રંગ રચાળ્યા;
પરણ્યોને ખાસી પરસ્પર છાંટે,
મનહર ખેલ મચાળ્યા, ભાળી ભડકા પ્રગટાળ્યા;

નાણદી૦ ૮

તાલ મુંદગવિણા હફ વાજે, રાગ રસિક ગવરાળ્યા;
વિરહરહીને તો વિશેષ વધે દુઃખ
વિષના રાપા વવરાળ્યા, ચાણ લોહના ચવરાળ્યા

નાણદી ૯

ચંપા ચંચેલી ગુલાબને ચોદશ, ફુલડે ફુલી ફુલાળ્યા;
ભાળવીને કાઢ્યે મુજ ભરથારને,
ભાન જરૂર ભુલાળ્યા, કાંતો રહેવા કબુલાળ્યા.

નાણદી ૧૦

દાહાડા વસંતે રૂપના જે ફુલભ, ગાફલ થઈને ગમાળ્યા;

કાંતો કોઈએ મારા અવગુણ કહિ કહિ,
મુજ ભરપાર ભમાંબા, કોણે એવી અકલ કમાંબા

નાણી ૦ ૧૧

કર્મ ક્રિયા ભાના નડીયા નાણી, ઉમરમાં અંગારા ધિકાંબા
દક્ષપતરાગના દેવને કહું છું,
પીયુષી વિજેશ રખાંબા, એવા કેમ લેખ લખાંબા.
નાણી કેમ નાથ ન આંબા ૧૨

ગરબી ૧

મહિપાથી ગળી ચાલી મહી વેચરા,
મધ યી રાધા રૂપ તણો ભંડારજો;
ગોપીજન કોણ કોણ સંગે હતાં,
તે સરવેના નામ કહું ઉચારજો. મહી ૦
લજિતાઈ અંદ્રભગા અંદ્રાવળી,
અપકલતા નિસાળા પિરજી વૃંદાજો;
રતનપ્રભા વિમળા વૃંદામંગળા,
નૃત્યકળા ને રત્ના નાગથી નંદાજો
રતીકળા રસિકા રસિયા નારજો, ગાહી ૦
ભદ્રા રામા કાવેશી ને હીરાજો;
છબીધાગા કલહંસા ગધુમાધવી,
માલતી મોહન કેતકી ને રતધારાજો, મહી ૦
સુશીમતા કરન કમળા ભીસુરા,

૧

૩

ચિત્રાગણી વિઠ્ઠલકા સુંદરી રંગાન્ને;
 કમોદની હસાળીને મનોરમા,
 મધુર કાણ ને વીણા પ્રેમદા ગંગાન્ને મહીં. ૪
 એ આદી સખી ચાલી સહુ સમજણી,
 મનમાં મોહન મળ્યા તણા વીચારન્ને;
 કોહો સજની કેમ કરવું કાંહાં ચાલવું,
 કોહો આજ કાંહાં મળશે નંદકુમારન્ને. મહીં. ૫
 કોઈ કહે દાણવાદીમાં દેખશું,
 કોઈ કહે અમે કુંભખટ્ટા ભિળાં પધશુંન્ને;
 કોઈ કહે શ્યામ ઘાટ હશે શામળો,
 કોઈ કહે આજ બંસી ખટમાં જઈશુંન્ને. મહીં. ૬
 એવામાં શ્રીગોવરધનની ટળેદીમાં,
 અંતરજમીએ ક્રીધો મોરલી નાદન્ને;
 શાય મિશે ગિરિ મઢ્યા ગોપાળજી,
 સંમજાણ પડવાલાંખો ક્રીધો સાદન્ને. મહીં. ૭
 દુરપક્રી સુણી વાલમણી વાંસળી,
 લાગી ટાલાવેલી ટલ્યું સારવતું ભાનજો;
 સર્વે સખી તમારે ગોવરધન ગીરી ભણી,
 મનમાં આતુરતા ને પ્રગટ્યું ગુમાનજો. મહીં. ૮
 આવી તાંહાં રાઉ ંહાં અલખલાજી હતા,
 સામાંસામી મળ્યા તેહના નેણજ;
 મંદહશે મન મોહ્યું ખનેતણ,

- રસ વધવાને જોડ્યા વાંકા વેળાએ. મહી૦ ૯
 પ્રભુ જોડ્યા સાંભળાને સહુ ગોપીકા,
 સાંભળ થીવૃણભાનરુતા અલખેલીએ;
 રહે ઉભી દાણ લાગે અહીં દધીતણું,
 ભવ ધસી શું જોખન મદની છડેલીએ; ૧૦
 એમ સુણી લડકે જોડ્યા લારલી,
 ગુમાને ગમ્યા છેક છકચા શું જોડોએ;
 વાત કરે આધા રાહો અલખેલણ,
 પાંસે આવી પાલવડો ના બ્રાસો બે. ૧
 કાહાન કહે તું સાહ માત્રે છેડો,
 હું મુકુ તોએ તું ના મુકેશને;
 હું આડકચો માટે તું આડ મૂળને,
 હું હારચો રાધા તું જીતી કરેશને. મહી૦ ૧૩
 મરગતજી વાણી સુણી રવામીના,
 ભાવી ખતાવી હારજીતવા વાતએ;
 બહુ ભોળા થઇને નેને નચાવિયાં
 અધર હશીને ઝોંટી દીધી બાળાએ. મહી૦ ૧૩
 એમ કરી છડી આડી કરી છજડે,
 રસતો રોકી ઉભા નટવરલાલએ;
 રાધાજી હાવાં ઉતર આપશે,
 સુશુશે પ્રીતમ દયારામનો રમાગએ. મહી૦ ૧૪

ગરબી

મારગડો મેડુસોને મોહન લાલજી;
 આધા રાહો અબખલા ન કરે આળજે,
 વાર્ધું સકળા રહેજે શામળા;
 નહિતર મારા મુખની ખાશો ગાળજે, મારગડો ૧
 હરી યાકપા અબખા યા મા આકલી;
 માખતામાં મગજી શું થાય લાલજે,
 બાલ ખરૂં ગોરસનું શું થાયજે;
 મુઠ આપીને લઈશું તારે માલજે,
 છાણા રાહો શાણપણું સમજી સહુ,
 કાળજડામણું કપટ વચન તો દીકજે;
 કાહો શાને મુખ લોલું આ છોડજે,
 જીઓ રંગ લાગ્યો તંબાળીની પીડજે. મારગડો ૩
 સુણ સ્વામા સેજેજ રંગ લાગ્યો હરી;
 અમો ન સમજી કપટ વચન કુંઈ રહાડજે,
 આ સે તું ખા ખીડી ખાચી પાનની,
 શામા મારે મુખડે રંગ લગાડજે;
 એમ સુણી બટકે યાંકપા બાડલી,
 જાંમુટીમાં રૂચિ હાસ્ય મધુર ભાસેજે;
 આધા રાહો અડસો મા હરમાળને
 મુઠા મટકી મહી મારૂં ઢોલસેજે. મારગડો ૫
 કેહાન કેહે દધી જોધુ તે કેટલું;

મુખે માગીસ તેટલું આપીશ ધનજી;
 ઢેઢે મુજને લે ખાંધો મહી મુલમાં,
 પણ તુજ ગોરસપર લલચું માફ મનજી. મારગકો ૬
 એમ સુણી રાધા બાલ્યાં રીજમાં;
 વાલમજી વેચાવયું તો નથી શેઠેલ જી,
 મહી પીતાં મોહન પાશો માહરા;
 કરિશ જમે તેમ રાખિશ માહાર મેઠેલજી. મા. ૭
 સમ સામા ખાત સાક્ષી કાણ હશે,
 કપટીનો તે શો હમને વિશ્વાસજી;
 મળુ બાલ્યા સાક્ષી વરજમંડળ સહુ,
 ગોવરધનના સમ હું તારા શસજી;
 એમ સુણી રાધા બાલ્યાં બાલિસુ,
 વનમાં સ્ત્રી રોકા તેતો બાટુંજી;
 ધાઓ ડાહ્યા બાલ હવે મોટા પપા.
 નથી ખીતાં કપરું કંથનું રાજજી. મા. ૮
 કહાન કહે કંથનુ ઇહા શું ઉપજી;
 વૃંદાવનમાં રાજ નંદનંદજી,
 રેહે ઉભી આણ તમોને તે તણી;
 રીજવશી મુજને તો જાવા રજજી; મા. ૧૦
 મરમ તણી વાણીએ રીઝ્યાં રાધિકા,
 મન જમતું ગોરસ ગોવિંદને પાયું જી
 બલિહારી કપો એ જુગલ સ્વરૂપને,

પરમ પવિત્ર ચરિત્ર ગોવિંદનું ગાયુંજો. ગા૦ ૧૧

ગરબી

- ઝોરે આવની સસુણા પ્રભુ શામળા જો;
 શીખ્યો આવડી કહાં રનેહ શાસ્ત્રની કળા જો. ઝો૦ ૧
- મંત્ર મોહની રાખી છે તાહરી વેણમાં જો;
 વશી કરણ વીઘા વશી છે તારા નેણમાં જો ઝો૦ ૨
- મંદ હસંતું તારે કામણ દુમણતું ભણું જો;
 ઝેટક વાળી ચાલ તણે ગારે મન કાર્યુ જો. ઝો૦ ૩
- ભુરકી નાંખવાની વીઘા બગુટીમાં ભરી જો;
 તારીં કરાણ કરારી પડે સાંસરી જો. ઝો૦ ૪
- જુલમી જાડવાણુ રૂપ રશીક તાહરે જો,
 જોતાં અંગ શીતળ પાચે જાહરે જો ઝો૦ ૫
- મારે પ્રાણ તુંગાં પ્રોવાયો નિશદીન રહે જો;
 જાહરા કાળજાનું દરદ કાં તું નવ લહે જો. ઝો૦ ૬
- જાહરા રામ તુંને દેખુ તારે જીવતી જો;
 તાહરા વીજોગનું ભાન મુને રહેતું નથી જો. ઝો૦ ૭
- ઝેપી અધિક તો તને હવે શું કહુંજો;
 જાહરે ચાસે તો મંદિરમાં રાખી રહુંજો. ઝો૦ ૮
- અબજા આતુર જાલાવે દાડી તને જો;
 ચતુર હોય તે તો પળમાં પરમે પ્રીતને જો. ઝો૦
- તું યા જાહરે પ્રીતમ હું પાઉ તાહરી જો;

વાહાલા વાત કરેતો એ બાહેરી ને. ઓ૦	૧૦
આપણ સમાણાં માટે સંદેહ આવે કાઈને ને;	
માલતાં લગી તો ડગલાં ભરીએનેધને ને. ઓ૦	૧૧
અભીલાષ એવો ઉપજ્યોછે મુજને ને;	
નવલ નેબન આ લે આર્યુ તુજને ને. ઓ૦	૧૨
રસીક વચન સુણી પ્રેમ પ્રગટ્યો નાથને ને;	
નેત્ર નચાવીને તાળી લીધી હાથમાં ને. ઓ૦	૧૩
હું તું માટે તકપુ હું સદા સુંદરી ને;	
તું તો પ્રાણપ્રાપી અંતા મારી તે હરી ને. ઓ૦	૧૪
પરસ્પર બંને આતુર હરખ્યાં ઘણાં ને;	
જુગલ રૂપનાં લે દાસ દયો ભામણાં ને. ઓ૦	૧૫

ગરબી

સાચૂ માનની, રૂપાળી રાધિકાને,	
શકળ સદગુણનું ધાગ રહિત બાધિકાને. સાચુ ૨૬	
તારા કહ્યા પછી મનની કહુંધું વાતડીને,	
મારે કરવાનો એક કામ તારી જાતડીને. સાચુ ૧	
રાત દિવસ દયાન તારે મારા મનમાંનો,	
નિંદ્રા થાતા તને દેખુંધું સ્વપનામાંનો. સાચુ. ૨	
મારી રસના રાધા રટણ મુક્તી નથીને,	
તારે રૂપે મારે મનહું લીધુંછે મથી ને. સાચુ ૩	
મદન મનોહર હું મુજ મિત તું ચારછેને,	

- ભોમન તારા વદન ચંદ્રનાં ચક્રારંભેને સાચુ. ૪
 તારૂં સર્વે મીઠું લાગે મુને માનનીને,
 હું જગજીવન મુજ જીવન સુતા સખીબાનનીને. સાચુ ૫
 પીત વર્ણ તારા માટે. પીતાપર ધરેને,
 શામાં માટે તારાં અંજનનું ચિંતન કરેને. સાચુ. ૬
 કમળ ધરૂં તારા મુખના થવા ધ્યાનનેને,
 રાખું વાંસળી કરવા તારા ગુણ ગાનને ને. સાચુ ૭
 તારા નેત્રના સગ નિરખવાના સુખનેને,
 આતુર થયો ધણું મોહ્યો તારા મુખનેને. સાચુ. ૮
 મકર કુંડળ અપળ કાંઈક તારા નેત્રશંભે,
 શંખ મહા ગદા કુંઠ કુંકણકર જસાને. સાચુ. ૯
 એવો દુર્લભ હું મળતો નથી કાંઈનેને,
 તારે આધિન થયો જીવું મુખનેઈનેને. સાચુ. ૧૦
 એવી બહાલી હોં પણ કહેતાં અવડતું નથીને;
 વાણી કાળજડાની અંતે કહું છું કથાને. સાચુ. ૧૧
 મારો તારો મળી બેનો એક પ્રાણછેનો,
 જીવું કહેતો નથી વેદમાં પ્રમાણછેનો. સાચુ. ૧૨
 ભુણ જગતનું હું તું મારો સાણગારછેનો,
 આપણ બેનો દાસ બાનો આધારછેનો. સાચુ. ૧

ગરબી

સાંભળી વચન મહારૂં કણ કહે કામનીને,

- તે તો મન મારૂ ભાભ્યું છે ભામનીને સાંભળ. ૭૬ ૧
 બધી વિશ્વને નમાવે છે તું માહીને,
 મને પીડે પ્રેમરૂપી માયા તાહીને. સાંભળ.
 શેષ શંકર સરવ માયામાં વસી રહ્યાને,
 તારા પ્રેમમાં બહાવાયો હુંતો સરવપાને. સાંભળ. ૨
 તહારા રૂનેહ આગળ તું મુજને દેખે નહીને,
 નેમ શુર સામો શુર ન દેખે સહીને. સાંભળ. ૩
 તુંતો રાત દીવસ વિસરતી નથી મને ને,
 માહારા હૈવાનું દુખ કાની આગળ કહું કયાને. સાં ૪
 નીંદ્રા નાવે મને ભાજન નથી ભાવતુંનો,
 દુખ પ્રેમી આગળ કશું છતુંને. સાંભળ ૫
 માતા જસોદા કહે છે જમતો નથીનો
 બાપ શું છે તને દુખ મને કહે કયાનો. સાંભળ ૬
 એવું સાંભળી હું તેના સામું જોઈ રહુંનો,
 મારી માત આગળ હૈવાનું કપમ કહુંનો. સાં. ૭
 તહારી જ્યોતી બીજી જુગમાં કે નવ મળેનો,
 સત્ય માનજો તું મારું કહ્યું નવ જાહેનો. સાંભળ. ૮
 પ્રમેશ્વર રૂપ તુજને શીદ આપીયુંનો,
 આપી તનકું અમારું સંતાપીયુંનો. સાંભળ. ૯
 તહારૂ વદન જોઈ ભાખ્યો હુંતો ભામનીનો,
 મેહ પમાડ્યો તે મુજને ગળગામનીનો. ૧૦
 દયો આહીને નમેશ નવ પાંચેનો,

- મધુર હોય તેને બ્રાહ્મ મુખ શું કહીયે નોંસંભળ. ૧૧
- વિધાત્રિયે એવું મુજને શીદ આપીયુંજો,
તારા રૂપમાં ત્રીલોક નથી વ્યાપિયુંજો. સાંભળ ૧૨
- ગંનમાં જાણેછે કે કેવા માનાવેછે મુજનેજો.
એવો રિસ'તીસ ને પગે લગાડીસ તુજનેજો. સાં ૧૩
- પહેલી નવનવા સાણગાર સંથ હોંડિયેજો,
ગદ્યા થઈને હગોને નવ ગિડિયેજો સાંભળ. ૧૪
- તહારા ચરિત્ર તે સર્વ મુને જાણેજો.
પ્રાણુ ખે જુદા તે એક સમાનછેજો, સાંભળ ૧૫
- તુંતો ધણી સાચી લાગેછે મુને પ્રેમદાજો.
જુદાગિરી તું રાખે કને હુંથી રાદાજો. ૧૬
- એવું સંભળી ને રાધાજી ચરણુ નમ્યાજો.
રસિક વચન જોડ્યાં નાથનાં ધણાં ગમ્યાંજો. ૧૭
- મધુર વચન જોલી જહાલાને જોપી હસીજો,
દયાપ્રીતમની પ્રીત રૂઢમાં વસીજો. સાંભળ. ૧૮

ગરબી

સુણો શાંભળા હું તમ માટે ઘેલી થઈજો,
માણસકેરી ઓળમાંથી ટળી ગઈજો, સુણો. ટક
મન વિચારમાં હું ફટકારી સારખી ફરજો,
જોલું ચાલું તેમાં નામજે કાંઈ પાષડજો. સુણો ૧
માસરે ભર્જી પીપર ત્યાં માસરે જો,

- એટલે લાગ્યું હોય તેને ચિત્ત કાંઈ નવ ઠરતો સુણો. ૨
- એવી ધઈ તોએ તમારા સેખમાં નથીતો,
- એક એલએ ના એક તો મરે ગયાતો, સુણો. ૩
- આવડા નમેરા થતાં નથી લાગતાંતો,
- અર્થુ બહુ ગુમાન આગળ આવા નવ હતાંતો સુણો. ૪
- નંદનશોદાને પડેતો નથી ગયાતો.
- કાણે જાણી આવા કાણે સમીપા થયાંતો સુણો. ૫
- પરમેશ્વર થકી તો કાંઈ ખીને ચાલીયેતો,
- મોડોટા ધઈ ગુમાન આવડું નવ ઝાલીએતો સુણો. ૬
- વિધાત્રામાં પણ વિવેક દેખુ નાકશોતો,
- આચ્યો રૂપ ગુણ બેડાર આવડો ઠસોતો સુણો. ૭
- પહેલાં કહેતાં મને તુંતો મારો પ્રાણછેતો,
- હાલા વિચાર તે એલનાર હાનછેતો. સુણો. ૮
- પારકી શી પીડા અર્થ આપણી સરચોતો,
- વીતી વેદના ને વેદને કર્યો પડેતો. સુણો. ૯
- હું પણ જાણું છું ગિરધારી ગરજ છો ધણોતો.
- સ્વાર્થ સાધતાં તો રાખતા નથી મણોતો. સુણો. ૧૦
- હુંએ રીસાવું પણ મન નથી રીસાવતુંતો,
- માટે તમે થકી વરતા નથી ફાવતુંતો સુણો. ૧૧
- હોય મારવી તો મારો મને હાથથીતો,
- વૈશાગિમાં ખાળી મારો તે ધટતું નથીતો. સુણો. ૧૨
- એવું સાંભળીને મદન મોહનજી હસ્યાંતો,

આતુર ભણી ધણું રૂદ્ધ ભીડના ધરપાળો. સુણો ૧૩
 અ.૨૦ સુખ તણી રામુડ દુઃખ ટાળિયુંજો,
 પોતાની કડીને પ્રેમ દ્રેષ્ટ ભાળીયુંજો. સુણો ૧૪
 ધરગથી અધીક સુખ મળીયું પાચે નમીજો,
 દાના પ્રભુ પ્રસાદ થના શી કમીજો. સુણો. ૧૫

ગરબી

માંદલીપારે આલીશમાં અતી ઉતાવળો,
 વાહાણું વાપાની કરજે ધડી બે આરજો;
 ધણેર દિવસે ગીરધારી ઘેર આગિયા,
 રથ ચલાવતાં કરજે ઝાઝા વારજો. માંદલીપા ૦ ૧
 ઝાઝેરા દિવસની દાઝો ભાગશે,-
 બહુ દિવસે મને મળિયા જશોદાના કહાનજો;
 આજરે આનંદ મારે અતી ધણી,
 ધણું ધણું કહી રાખ્યા બહુ દેહ માનજો. માંદલીપા ૦ ૨
 બ્રહ્માદિકના શોધ્યા એનો ના મળે,
 તે પ્રભુ મારે મંદિર લીલા બેહુરજો;
 આસીતાં કપાંધારે આજે આગિયા,
 પધાર્યાછે પ્રભુજી મારે ઘેરજો માંદલીપા ૦ ૩
 વાહાણો બહુ દીનથી કરતો હતો વાવદા,
 ધરમાં મારે સામુડીનું સાલજો;
 દીપર નેઠે ફેરી લગ્ન નવ આણતી,

પરણ્યો આવે ધરમાં દેતો ગાળજો. માંદલીઆં ૪
 નાનીરે નાણી તે મેહુણાં મારતી,
 જોઠાણી પણ જુઠાં મદાવે આળજો;
 સંસુડી પણ નિત્યે મુજને સારતી,
 પરણ્યો મારે વિખડાં કેરી જાળજો. માંદલીઆં ૫
 એવાંરે દુઃખડાંરે મારે અતિ ધણાં,
 પણ માન્યું મારું મોહન સાથે ગનજો;
 આજરે એકાંતે મુજને હરિ ગાળા,
 બ્રહ્મને દેખી શીતળ થયું મુજ તનજો માંદલીઆં ૬
 આજની રૂબારીરે રંગો મારે આંગણે,
 ધુરે ગારા મનાડ કેરી આશજો;
 માટે માંદલીઆરે રંખે તું ચુકતો,
 હેત કશીને ગાય દયો દાસજો માંદલીઆં ૭

ગરબી

રૂપામ સલહાણા રાહો હું કહું છું શિખાગણ સો માનીજી;
 મારગડે જતતાં મુજ અવણે, વાત કહી શીદછાની. ગહાપણ ૧
 અવલીરે અબળા અવણુ શું બોલે, જા તું સુધી વાટજી;
 કર્ણકુલના હાર તુંવિણદેખી, મેહુજોમેજોયોધાટ. મુલકુંભાજી.
 કર્ણકુલ જોયું તે શું કાહોછો? અવર કાઈ કેમ માનેજી;
 ધુરૂષને શું કામ સ્ત્રી સંગે, સમજવોછો કહાંને. ગહાપણરાખીજી
 સંખી જોહુનાં મનમાં કપટ હોપતે, કપટવણી ગત જાણીજી

જાતાં જાતાં થયું શું તહાર ને, આવડી વાત વખાણે સુલકું
 તમો છાના રહો સાધું છો હું જાણું, સાચાં બાલો છો વેણજી
 સાધુપણની સાખ્ય પુરે છે નાચતાં બહુ નેણ. ડાપણ રાખાજી
 સખી નાચતાં કે વણ નાચતા, તે મેહુણું શીદ દાધુંજી;
 નેહુવાં છે તેવાં હમ પાસે, કહે તારે શું લીધું. સુ૦ ૬
 ઝો બહાલા મારૂં તો સર્વરત લીધું છે, હું અખળા કહેતી લાગુજી;
 તન મન ધન લુટીને લીધું, હવાં શું લેશો જનજી, ડાપણ ૦ ૬
 સખી હુંતો બાળક કાંઈ ન રામજી, કહેવું હોય તન મનજી;
 કથમ કર્યો તે મુજને મોહોટા એમ, બાદ્યા જીગવન સુ૦ ૮
 તમો નેદકુવર મે નિરખ્યા નાના ગુણ મોહોટા ગંભીરજી;
 વડા બાણથી વતો પીડે જયમ, નાહનો નાવક તીર. ડા૦ ૯
 સખી કાપર થઈ એમ કંપે છે, ને વાત શુરાની વખાણીજી;
 નાવક બાણ તણી ગત પારી તુંતો રણ વણ દોડે કેમ જાણે સુ
 દાસ દયાના પ્રભુ રખે દુખ ધરતા, હું ફરીજન માટે કહુંધુંજી;
 એ મુખડાંને કાને હરી હું, બાલ લોકના સહુધું ડા૦ ૧૧

ગરબી

રાગે સમો તમો રામજો નહીં ને કરતા હિંડો આજીજી;
 લોક શું જાણે ને ટેવ પડી છે મુંડે માથે ગાળ પર નજાણીજી
 સમુ અમારી સાંભળતાં મુને, શીદ કરાછો સાદજી?
 આપણે બેને બાલતાં દેખી મારા, પરદેયો કરે છે વખવાદ; પર ૪
 મારાં આગણલાં સામું આવીને કાલે, માને ક્રીધી સાનજી,

આરી નાણદી મરમના વચન બાલી, ભાંભી જાઓ તેડેછે કાદન
પેર ૩

આતુરજન તો દીઠા અતી પાણ, તમથી આડો આંદુલ
કેહેવા સરખુ આપણ કરીએ ત્યારે દુરિજનને શો વાંઠ. પે ૪
ગોળ પાતાનો ખુંલે આઈચે, ઠરિચે દીઠો અદોઠાણ;
પ્રગટ કરી બજારે જ્યાં શું, લાગેછે અતિમીઠો. પેર ન પ
જે દહાડની પ્રીત બંધાણી, તે દહાડની મરણે બળગીણ
દાસ દયાના પ્રભુ મનમાં સગજો, હું નથી તમથી અજગી. પેર ૬

ગરબી

વશકરણીએ ક્ષીજનારિને જીરે, વશકરણી તારી વાંસળી;
સ્વર સુંણતામાં હુંતો-સુધ બુધ વીસરી,
દેરદમાં ગરદ ગઈએ મળી હોજરે વશકરણી. ૧
સુધાપદ્મ સ્વાદ છે એનો અતી ઘણો;
મુને લાગેછે સાકર કરતાં ગળી. હોજરે વશકરણી. ૨
મટકો લાગ્યો તે ઝેરી ડંખથી નવ ઉતરે,
ઝેરી ઝાંઝિ છે તે કરતાં બળી હોજરે વશકરણી. ૩
ધરકારજ મુને કાંઈ નવ સુઝે,
લોક કેહેછે ચિત્તથી ગદ્ય મળી. હોજરે વશકરણી. ૪
દાસ દયાનો સ્વામી પ્રેમનો પીયોધા મળ્યો
પ્રીતડી પુરવતણી રૂળી. હોજરે વશકરણીએ તારી વાંસળી

ગરબી ૧૧

વારંધું વાલમ વળી વળી, હોજર વેણ મા વાસો મારે આંગણે
 મુજ સાસુ કહેછે વહુઆર નાઓ વેણ વાગી,
 ગારી નાણદલ જોઠણી વાંકુ ભણે હોજર વેણ મા વાસો. ૧
 નીરલજ હોય તેને લાજ નવ લાગે,
 પણ મુજને તો સોઠ ઘેલામાં ગણે હોજર વેણમાં વાસો ૨
 ખીજવે સરવ મુને કાહન આપ્યા કહીને,
 મહારો ભાર ગયો સંગ તમતણે હોજર વેણમાં વાસો ૩
 દાસ દયાના પ્રભુ પ્રીછજો તમારે ગાહરે,
 એમ કરે ત્યારે કેમ ખણે હોજર વેણમાં વાસો ૪

ગરબી

વાંકુ મા જોશો વરણાગીયા,
 જોતાં કાળજમાં કાંઈ કાંઈ પાપછે જરે. વાંકું મા જોશો ઠેક.
 અણીયાળી આંખે વાલમ પ્રાણે ગારો પ્રોચોછે.
 જોહન મુખકુ જોઈ મનકુ જોહાયછે જરે વાંકું ૧
 મંદ મીઠી હંસણી તે તો જોહાનો ફંદછે,
 તેમાં પડ્યા પછી કાણે નીકળાયછે જરે. વાંકું ૨
 નખશીખ લગી રૂપરસિક ગધુર મનોહર,
 જ્યાંહાં જોઈએ ત્યાં આંખ ઠરી જાયછે જરે વાંકું ૩
 નાસીકાનું જોતી સુમી રહ્યુંછે અધરપર,
 તે તો મનકા મારામાં જોકાં પાપછે જરે. વાંકું ૪

અબળા જન હોય તે તો ક્રોતક કેહેવાય નહી,	
તેમાં કાગ જેવા કુટા નહેવાયછે જીરે વાંકું	૫
નટાર નાગર રશ્મીક મુગટ મણી,	
જગત મોહન રૂપ શાસ્ત્રમાં ગાયછે જીરે વાંકું	૬
દયાના પ્રીતમ મીઠી મારલી સુણીને હવે,	
વાળ મૂવે સરવ વેચાય છે જીરે વાંકું	૭

ગરબી

આવોની લાલ વરણગિયા. હોજીર;	
આવોની લાલ વરણગિયા. ટેક.	
રાતાં રાતાં લોચન દીસેછે રસિલાં,	
કેઈ સોહાગણસંગ જાગિયાજી રાજ. આવોની.	૧
મનની ગાંઠીતીને મળી આવીયાં,	
આજ થયાછો સોહાગિયાજી રાજ આવોની.	૨
ધાપલની પેડે ધુમોછો તેહનાં,	
નેન તણું સર વાગીયા હોજી રાજ. આવોની.	
માન મુકાબુંછે પગ પાડી તેહનાં,	
ઓલતાના ડાઘ ભાજે લાગિયાહોજી રાજ. આવોની.	૪
દયાના પ્રીતમ મહારા ગનના સંદેહ સહુ,	
પરેપરા આજ ભાગીયા હોજી રાજ આવોની.	૩

- પ્રેમની પીડા તે કોને કહીએ, હો મધુકર પ્રેમની પીડા તે ટક.
 થતાં ન જાણી પ્રીત જતાં પ્રાણ જાયે,
 હાથનાં કાયાં તે વાગ્યાં હાથે. હો મધુકર. ૧
- જેને કહીએ તેતો સરવે કહે મુરખ,
 પરાયો પામી સહી રહીયે. હો મધુકર. ૨
- ધીકીએ ઠાંક્યાં રાત દીવસ અંતરમાં,
 ભુખનિંદ્રામાં નવ લહીયે. હો મધુકર. ૩
- દાષા ઉપર લુણ દીધુ એ દગોદરે,
 સોકલડી સુણીને કાળજે દહીયે. હો મધુકર. ૪
- અળખાનો અવતાર તે પરાધીન,
 રંક કંપીયે પણ કહાં જઈયે. હો મધુકર. ૫
- સ્નેહનો દગાડ્યો ઘણો મરાણ થકી મઠો,
 શું કરિયે વાઠ્યાં તે વહીયે. હો મધુકર. ૬
- દયાપ્રભુ આવેનો પ્રસિદ્ધ સુખ પાચે,
 દુઃખ દીધુ નંદજીને હયે. હો મધુકર. ૭

ગરબી

- પ્રીતડીની-પ્રીત આતી અટપટી ઓધવજ છે પ્રીતડીની પ્રીત
 થવાનો ઉપાય પણ જાવાનો જડે નહી,
 જાણેહેણ જડી તે જકા. ઓધવજ છે પ્રીતડીની. ૧
- પ્રીત ના કેહેવાય તે તે સ્વારથ સમજવો,
 માર દીવસ પ્રગટીને મઠી, ઓધવજ છે પ્રીતડીની. ૨

પીડાની ભરેલી પ્રીત તોયે કરે પંડિત,
 દુઃખ પામે તોય રૂપ નાથડી. આધવજી છે, પ્રીતડીની . ૩
 કહ્યા સમજ્યામાં ન આવે એ વસ્તુ તો,
 જાણે જેને હોય વીતતી વડી; આધવજી છે, પ્રીતડીની, ૩
 દયાના પ્રીતમ બીના પ્રીત તેજ પીડા
 ધરમ લાજ આવને મરે ખડી. આધવજી છે, પ્રીતડીની ૪

ગરબી

શામરંગ સગીપે ન જાવું, મારે આજયકી રપામરંગ. ટેક
 જમાં કાચાર તે સહુ એક સરખું
 સરવમાં કપટ હોયે હાવું. મારે આજયકી ૧
 કરતુડીની ખીંટી તે કરે નહી,
 કાજળ ના આંખમાં અંજાવું. મારે આજયકી ૨
 કોઠીનાનો શબ્દ સુણું નહી,
 કાગવાણી શકનમાં ન લાવું મારે આજયકી ૩
 નીલાખરકાળી કુંચુકી ના પેહેર,
 જમનાનાં નીરમાં ન નહાવું. મારે આજયકી ૪
 મરકટ મંછીને મેઘ દ્રેષ્ટ ના જોવા,
 જાણુ વેત્પાગ ના ખાવું. મારે આજયકી ૬
 દયાના પ્રીતમ સાથે મુખે નામ લીધો,
 પણ મન કહે જે પલક ના નાભાવું. મારે આજયકી ૭

ગરબી

આવોની મારેઘેર માણવા હોજી, રાજ આવો મારે ઘેર૦	
ત્રેમરસ પાણી તે પીવાને પાવા,	
જેખન તુમીને પલાણવા હોજી; રાજ૦	૧
પડતી રાતે પધારજે પ્રીતમ,	
કાંઈ નથી ખેડું જાણવા હોજી રાજ૦	૨
માહારી શેરીના છે સંત સાધુ,	
પરની ન વાત ખેશે છાણવા હોજી, રાજ૦	૩
પ્રભાતે જાતાં કાંઈ પુછશે તો કહીશું,	
તેઃચાતા વલોણુ તાણવા હોજી, રાજ૦	૪
સર્વ તજે પાણુ સમો સંભાળે,	
રસીયા તે પરમાણવા હોજી, રાજ૦	૫
રાજની રૂપાળી છજે મિત માહારે ચોરયું,	
સમરથ નથી વખાણવા હોજી, રાજ૦	૬
ધણા દીની આશ મારા જનમાં દયા પ્રભુ,	
મહારે મોહાલે એક વાર આણવા હોજી, રાજ૦	૭

ક્રીચે ઠામે મોહની ન જાણીરે, મોહનજી ક્રીચે. ટક.
 જગુડીની મટકમાં કે ભાળવાની લટકમાં,
 કે શું મોહની ભરેલી વાણીરે,
 પિટળિયાળાં કેશમાં કે મદન મોહનના વેશમાં,
 કે મોરલી મોહનની છાણીરે, મોહનજી. ૪

મુખારવોદમાં કે મંદહાસ્ય કંદમાં,
 કલક મોહની વખાણીરે. મોહનજી ૪
 કે શું અંગ અંગમાં કે લલીતા ત્રિભંગમાં,
 કે અંગ ઘેલી કરી સ્ખાણીરે મોહનજી ૫
 અપળ રશ્મીક નેનમાં કે છાની સેનમાં,
 કેશું જોયનનું રૂપ કરે પાણીરે. મોહનજી ૬
 દયા પ્રીતમ પાતે મોહની સ્વરૂપછે,
 તન ગન ધન હું લુટાણીરે મોહનજી ૭

ગરબી

શોભા સલુણા સ્વામની તું જોને સખી શોભા. ૧૬.
 કોટી કંદર્પ લજ્જવે એનું મુખડું,
 શીકી પડેછે કળા જામની તું જોને ૧
 સદગુણ સાગર નટવર નાગર,
 બધીહારી એના નામની તું જોને ૨
 કોટી આલુષણનું એરે ભુષણ,
 સોમાં છે અભીરામની તું જોને ૩
 જો એહને જાણે તેને તો એ સાર સરવનો,
 ખીજ વસ્તુ નથી કામની તું જોને ૪
 અનુપમ એ અલખેલો રસીયો,
 જીવન મુળી દ્યારામની. તું જોને ૫

ગરબી

મૂકને માહારાસમ માનુની, તું એહવી હઠ મૂકને. ટક.
 જરે સોચું તે તો નજરે દીઠું,
 જુદી તે વાત સુણી કામની. તું એહવી૦ ૧
 આવડી આધાન વુને પ્રીત હોય પરથી,
 આનમાન વાત અનુમાનની. તું એહવી૦ ૨
 પ્રસન પપાનું વેણ સાંભળીશ જરે,
 સુધ્ધિ ધારે ખાનપાનની. તું એહવી૦
 દયાનો પ્રીતમ કહે હું સમજાઈ કહુંધું,
 તું વસ્તુ માહારા કામની, તું એહવી૦ ૪

ગરબી

મમૈના વચન શું જાલોરે હો માનુની,
 તું મરમના વચન શું જાલે. ટક.
 માહરે તો આ ગોકુળીયામાં, કાઈ નથી તાહરે તોલે. હો મા. ૧
 જાણી જોઈને વાંકાં વચન જાલીને,
 માહાર કામળ કાળજી સીદ છોલે. હો માનુની. ૨
 અન માહાર તુજ વીના ત્રીભાવનમાં, કાઈને દેખીને ન રોલેરે હો
 રસની ભરેલી તારી આંખડા દેખુધું,
 ત્યારે પ્રાણ મારેછે ઝોલે. હો માનુની.
 દયાનો પ્રીતમ કહે હું તાહરે ને તું માચી,
 આવા અંતરનો પ્રેમ શે ન જાલે હો માનુની. ૫

ગરબી

- રાતલડી કોની મંગે જાગ્યા,
 ઘાપલ છોજી નેનખાણુ કંઈનાં વાગ્યા. રાતલડી. ટેક.
 વાંકલડું તમ સામુ કંઈએ જોયું,
 મોહન છો કંઈ મોહિનીએ મન મોહ્યું;
 કંઈ પ્રાણુ ખાતી કરી ચોતપ્રેયું. રાત૦ ૧
- ભલા ભગવંત, વચનના સાચા,
 કોહોની કાલે કેવી વદ્યાતા વાચા,
 તુરતના તુરત દેખાયા કાચા રાત૦ ૨
- જુઠાશું તંત ન કરવો ઝાજો,
 જાલ જાલી શક્તા નથી કાંઈ સાજો;
 જુઠા સમ ખાતાં લગાર ન લાજો. રાત૦ ૩
- હારનાં ચિન્હ દેછે ઉર દેખા,
 અધરપર દીસેછે અંજન રેખા;
 મળી મળી જાપછે નેત્રની મેખા. રાત૦ ૪
- જેસું રમ્યા રજની લાગી તે અમોલી,
 ભુલે તેનું નામ જવાપછે જાલી;
 તેના સમ તમે કોહો દીલ જાલી. રાત૦ ૫
- અમીત છો આવો લગારક પોહોડો,
 પલોડું પાએ મઠે અમ બોડો;
 આંગણે ઉભા આજસ સીંઃ મોડો રાત૦ ૬
- રાખુ મુખ પ્રસન રહેમાં દાધી,

(૫૪)

જયે ખસી વરતુ અમુલિક લાધી;
 સમજણી રપામા લીધું કામ સાધી, રાત૦ ૭
 સામાસામી નેન નેહનાં ગળીયાં,
 છુટ્યું માન સુખસિંધુમાં ભળિયાં,
 દગાના પ્રીતમ બેહુ પ્રસંગે ઢળિયાં. રાત૦ ૮

ગરબી

પ્રીતલડી જીવણની તોડી, નટવર નવલી ડાગી મં-
 ગાયે જોડી; પ્રીતલડી. ૨૬.

નેનમાંથી નાપજી નીર સુકાણા
 હૃદયમાંથી હેતલડાંરે ચોરાણાં;
 કેસવરાય મનજી કચાહારે ચોરાણા. પ્રીતલડી૦ ૧
 અતુર હોય તે અતુરાર્થ જાણાવે,
 ઉપરથી વાત મીઠીરે ખતાવે,
 હૃદયમાંનું તુરત જાણપામાં આવે. પ્રીતલડી૦ ૨
 શાનેકાજે શામ ધાઓ ઓશીઆળા,
 હમે નથી કેહતાં ગોરા કે કાળા;
 જેવાં બિખ્યાં હોય તેવાં પડે છાપા. પ્રીતલડી૦ ૩
 જાણાછોજી જીવણ રસની મીતી,
 પરાણે ન થાયે મોહી તમ પ્રીતી;
 દયા પ્રિતમ ભણે નીત નીતી. પ્રીતલડી૦ ૪

(૫૫)

ગરબી

કંઈસંગે લપટાણા વાલમણ કંઈસંગે લપટાણા. ૭૬.
આજ કાંઈ નેવ ઉજગરે દીશે;
લપટ થયા લાલ કો ભાર અતીશે,
કે ઘણું સુતાછો ભાર રીસે વાલમણ કંઈ સંગે લપટાણા ૧
આજનાં એહેન દીસે કાંઈ અંગે,
રાતલડી રમ્યાછો પેલીના સંગે,
મારાસામુ જોઈને હસોનેજીમંગે. વાલમણ કંઈ સંગે લ૦ ૧
મહોટા થયા જુઓને મન વીચારી,
ધુરત પિથા જાણી મેં સરવ તમારી,
તમે વશ કીધી આ વરજની નારી. વાલમણ કંઈ સંગે ૮
ઉઠી ગાત જાલ કોના કોના સહીચે;
બ્રીજના લોકોને શું ઘણું કહિયે,
કહેછે કુળ લજ્જવ્યું નંદને છેયે. વાલમણ કંઈસંગે લપટાણા. ૪
જપારે હુપ તમને ગરજ હમારી,
ત્યારે ધાધ આવો મહિર ગિરધારી,
હમો નહિ લોભી ધુતારણ નારી. વાલમણ કંઈ સંગે લપટાણા. ૫
સ્નેહ સગપણયા હું તમને જાલાવું,
વારવારે કોને મળીને તેજાવું,
હાલા માન ક્યાંથી આવડું આવ્યું. વાલમણ. ૬
હમો તમ સાથે કદી નહીં જાણું,
અંતરની વાત કદાપી ન જાણું,

નાપ રખે જાણી ને મુજ ભાણુ. વાલમજી
જાણીને વાટ ઘેર પહો જુએછે,
દેખી મારે અંતર ઉરગ હસેછે,
ઉતાર દવારામનો પ્રભુ કરેછે. વાલમજી,

ગરબી

તારે પ્રેમે હું ગાહો રાધીકે
તારા સરખા પ્રેમ કહો ના જોયો,
માનની તારે પ્રેમે હું ગાહો. ટક
હજુ પણ હેત રસ તારો મ પીધો,
અજીત છું તદ્દપી તે જીતી લીધો;
અન્ય હતી પણ અર્થ કાઢીને ના સિધ્યો, રાધીકે ૧
કહ્યામાં ન આવે રૂપ ધ્યાની તાહારે,
જેનાપર કાઠી રતીરૂપ વારે;
તારે રૂપે લોભી રહ્યું મન મારે, રાધીકે ૨
સોમના શીદ કરેછે તું ઠાલી,
ગોપી મહુ તારે સખંધે વાહાલી;
તારે મેહુલે આવું તેજ્યાવિના ચાલી. રાધીકે ૩
રૂપ માહાર ચોગી રૂઢ્ય નથી વસતું,
તારે રૂપ મુજ મનથી નથી પસવું,
માટુ મુખ દેખું વદન તારે હસવું, રાધીકે ૪
આંખ અણીઆળી તારી ઉર મગકે

કાળજીં કારાએ વચનને ભળકે;
 કહું કેમ સુખ મંદ મધુર તું મળકે. રાધીકે ૦ ૫
 રાધે રાધે અમળ જપે મુજ વાણી;
 આતુરતા અંતરની ન જાયે વખાણી;
 કેહેવી વાહાલી છે કાંઈથી જાયે ન જાણી. રાધીકે ૦ ૬
 અનંગ વિષ મુજ તુજ સંગ રહેછે,
 ભોમન મારા તુજ મુખ દેખી ઠરેછે;
 સમરાણ તાહારે મન માહારે ન વિસરે છે. રાધીકે ૦ ૭
 તું તે હું ને હું તે તું વેદમાં વાણી,
 મોટા ભાગ્યવાળા શકે કાંઈ જાણી;
 જુગલ છબી દાસ દયે ઉર આણી. રાધીકે ૦ ૮

ગરબી

શામા તુંતો શીદને શીરાયીરે, કાંઈ એક કારણ મુજને કેહેની.
 શીદ મોત્ત ગૃહીને રહીછેરે, ઉત્તર વા પ્રતીઉત્તર દેની સ્વામા.
 શીસે નેત્ર થયાં છે રાતાં ને, અપર ડશે છે દંતેરે,
 જાગુડી કમાન સગાન કરી છે, ક્રોધ કરે છે અંતે, સ્વામા.
 શું બહારે તુંથી બહાર ઉતાર્યું કે, પ્રીત અવરસુ કાધીરે,
 કે કાંઈ તાહારે વચન ઉઘાપ્યું, આવડી હઠ તે લીધી. સ્વા
 કે કાંઈ વાંકું વેણ કહ્યું કે, કાધી સમોવડ તાહારીરે;
 આવડું માન્ય થયી તું બેઠી સત્ય કહે સખી માહારી. સ્વા
 પાણ જોડી પરણામ કરીને બાંધ કહાંયું છે તારે કંથેરે,

જો તમા દુખ હમારે દાઝો તો પગ ધરજો આ પંથે. સ્થા
નપણી નીર ભરેછે નટવર, મુખે જપે રાધા જાપર;
દયાના પ્રીતમને મળને માનુની, સમે સર્વ સંતાપ. સ્થામા

ગરબી

હાવાં હું સખી નહી જાલુંરે કદાપી નંદકુંવરની સંગે,
મુને યશીવદની કહીછરે, ત્યારની દાઝ લાગી છે અંગે. હાવાં
અંદાંબીખમાં લાંછન છે વળી, રાહુ ગળે ખટ માસેરે;
પક્ષે વધેને પક્ષે ઘટે કળા પુરાણ, નિત્ય તે નવ પરકાસેરે; હા.
તે કરતાં અંદ્રવદની કહીતો ઠરયા, હુંને અંદ્ર એક રાસેરે;
ત્યારે મુજ મુખપાએ શું અટક્યુંછે, જોસે અંદ્ર આકાસે. હાવાં
નહીતો સીવને સમીપ રાખશેને, ભાળે અંદ્ર દેખાસેરે;
પ્રશન થઈ પાસે રહેશેનહી તો, કહેવાય નહી નીજદાસે હા.
એવડો શ્રમ શીદ કરે જીવ્યો, અંદ્ર પાતાની પાસેરે;
વામ ચરણમાં ઇંદુ અમળ છે, શીદ રહે અન્યની આસે.
દયાના પ્રીતમને કેહે સખી જીવ્યો, સરસીમુખ સરખુ સુખપાસે
કોઠી પ્રકારે હું નહી આવું, એવા પુરૂષની અડાસે. હાવાં.

ગરબી

લલિતા કહે સુણી સ્વામીરે, હઠિલી હઠ ન તજે હું હારી;
કહ્યું એતો કાઠનું ન માનેરે, આપ મનાવો પાતાની ખાસી
સામ દામ વિધ ભેદ વાહાલામે, વિવિધ પ્રકારે મે ક્રીધારે

એકા વીધી માહારી નવ માલી, ત્યારે પગ પાછા મે દીધા.
 હું પાગ પડી તૂણ દંત ધરીને, હરિ હરિ કહ્યું મે જ્યારે
 વાંકુ વદન કરી રામાયે, વચન કહ્યું એક ત્યારે. લલિતા ૦
 ચંદ્રમુખી મને શીદ કહી કપમ, ચંદ્ર સમોવડ જાણીરે,
 જો જાણીતો શીદ જુરોછો, ચંદથી લો સુખ માણી. લલિ ૦
 કહેતામાં કારણ મે જાણ્યું જો, મનનો મર્મજ એહરે;
 અતુરશિરમણી એની ઉપર, કરિજ ઘટે કાંઈ જોહ લલિતા. ૫
 કહ્યું કાંઈનું એ નહી માને, હાવાં કોટી પ્રકારેરે;
 દયાના પ્રીતમ અમને એમ સુજોછે, ધારે કારજ આપ પધારેલ

ગરબી

ખાસી મનાવવાને કારણેરે, મોહને મનમાં મત્ત વીસારીરે;
 પ્રભુજી પોતે પધાર્યારે, સુંદર રૂપ સુંદરીનું ધારી. ખાસી ૦૧
 નવસાત વરસમાં નૌતમ જોખન, રૂપરૂપ તણા બંડારેરે;
 અંગ અંગપ્રતિ અમિત મધુરી, શું વરાણું શાણગાર. ખાસી.
 પીળી પટોળી ઘેરૂરી પ્રેમદા, માંહય કંચુકી કાળીરે,
 મુનીજનને મન મોહ ઉપજાવે, એવી આંજી આંખ અણીઆળી
 નખશીખ શોભા કચાલગી વરાણું, આજ્ઞાજનો નહિં અંતરે;
 અનુપમની ઉપગા શી આપુ, પાર ન પામે અનંત. ખાસી. ૪
 એહવે અદભુત વેસે રામા, રાધા સમીપે આંખારે;
 અક્રીત ધઈ વૃષ્ટુભાનનંદની, ભાવ સહીત બાલાંબા. ખાસી. ૫
 કપાંહા રોજી સખી કપાં જાણુંછે શું છે તમારું નામરે

ભુલ્યાં સરીખા શું શોધેછો, કોહો કોનું છે કામ ખ્યાતી. ૬
 સામળી સખી છે નામ અમારૂં, વસિએ અમો નંદ ગામરૂં,
 જોવાને અર્થે જશું અમો, નટવર સુંદર સ્વામ. ખ્યાતી. ૭
 કામની કહે કાંઈ કપટેહું ખાળું, ને નહિતો એ નિશ્ચે જશેરૂં;
 મુજ કરતાં રૂપે છે રૂડી, દેખતાં લાલ લોભાશે. ખ્યાતી. ૮
 સ્વામા કહે રાખી એ કારજ તમો, ભુલે કદાપી ના કરશેરૂં;
 મળતાં મોહન ભુરજી નાખશે, તે પૂઠે પૂઠે ફરશે. ખ્યાતી. ૯
 આપણ સાચો રનેહ કીજીયે, લીજીયે પરસ્પર કાલરૂં;
 તમો કહો તે અમો કરૂં, તમો પાજો અમારૂં જાલ. ખ્યાતી. ૧૦
 રૂડી બાલ્યાના સમ ખાધાને, વચન પરસ્પર લીધુરૂં;
 પોતપોતાના મનમાં કુલે, જે મતુર પાણું મેં કીધું. ખ્યાતી. ૧૧
 સ્વામ કહે સખી માગુ તમો, સ્વામ સમીપે ન જોશેરૂં;
 સંખી કહે હું પાણી એ માગુ તમો, તે ઉપર મા રિસાસો ખ્યાતી. ૧૨
 ના કહાના સમ ખાધાને, પાજો વચન થઈ રાજીરૂં;
 એમ કહી નીજ રૂપ પ્રકારયું, જોતા જુવતી લાજી. ખ્યાતી. ૧૩
 પ્રભુએ પ્રેમદા પ્રસન્ન કરીને, પ્રેમે આલિંગન દીધુંરૂં;
 વિચોગતાપ ટાળ્યા અધરામૃત, અન્યો પરસ્પર પીધું ખ્યાતી. ૧૪
 હુકમું માન એક રસ થઈ પોડ્યા, આનંદ ઉર ન સમાવરૂં;
 એ દેવતાની દાશી થવાને, દાસ દયો ગુણ ગાય. ખ્યાતી. ૧૫

ગરખી

વાલો મારૂ કુંજમાં વાપછે વાંસલીરૂં ભોલ

નાદ વેંધીછે મારી પાંસળીરે લોલ;	૧
હું તો સુણતાં ભુલી સહુ આતુરીરે લોલ;	
મળવા ધર્મધું અતી આતુરીરે લોલ.	૨
તાલાવેલી બાગી છે માહારા તનમારે લોલ;	
ગોઠતું નથી કાંઈ ભુવનમારે લોલ.	૩
માહારે અંત યોગે નહીં ધર કામમારે લોલ.	
પેઠું છે મન ધનસ્થામમારે લોલ;	
સખી મુને મોહન લાગે છે ધણી મીઠોરે લોલ;	
અવર યોગેલો તો નથી દીઠોરે લોલ.	૪
સખી હાવાં તો મળી સુખ માહલીએરે લોલ;	
મહીડું વેઆને મસે આલિયેરે લોલ.	૬
ધન દાહાડો તે અવતારમારે લોલ;	
રમીયે શ્રીનંદ કુમારમારે લોલ.	૭
વાહાલો મળતાં સહુ સુખ આપસેરે લોલ;	
સેહેજ સંતાપ સહુ કાપસેરે લોલ.	૮
સામજો સાગર ઉદ્દહારનોરે લોલ.	
પ્રાણજીવન દયાદાસનોરે લોલ.	૯

ગરબી

શ્રી જમૂનાજીના ઘાટમારે લોલ;
 રાફી રાખીછે મુને વાટમારે લોલ,
 નાણદલ સેપરના સાપમારે લોલ,

તાળી મા દેશો મારા હાથમાં રે લોલ,	૨
માહરે પાલવ પણ શું માહોછોરે લોલ,	
ગંધા થે કાં ઘેલા પામોછોરે લોલ.	૩
ગહાલા વાત કહું તે ધરા દ્યાનમાં રે લોલ,	
સમજી જામ્યાને પ્રભુ સાગમાં રે લોલ.	૪
વાટમાં વાત નહી કીજીયેરે લોલ,	
દુઃખજન લોકથી ખીજીએ રે લોલ.	૫
સૈયર સાથ સૌનો જાપછેરે લોલ,	
મુંકો વાહાલાજી વિલંબ થાપછેરે લોલ.	૬
ગાહારે પ્રીતમ પાવલ મુકીયેરે લોલ,	
મનુર પછને કેમ સુકીયેરે લોલ.	૭
સાસુડી માહારી જાણશેરે લોલ,	
ભવનું મેહુણું મુને પશેરે લોલ.	૮
ખાલખાણ જોઠાણી મુને મારશેરે લોલ,	
શત્રુનું કામ પીયું સારસેરે લોલ.	૯
દાસ દ્યાના પ્રભુ નરહરીરે લોલ,	
તન મનથી હું તમને વરીરે લોલ.	૧૦

ગરબી

માન્યો મનનો માહનવર પામીયાં જોર,	
અમો વેદના વરહુની સહુ વામીયાં જોર. માન્યો.	૧
દેવી રસીયો છખીસો છેલડો જોર,	

- નાગર નંદનો કિશોર અલબલડો જોરે માન્યો. ૨
- જોડેને જોવા જોજેશ્વર દહ દમે જોરે,
તે તો અમ શું અખંડ રંગે રમે જોરે. માન્યો. ૩
- જોડેને નીરખી ગન્મય મુછીત પાચો જોરે,
લાલ તે હમ ઉપર લટુ પધ રહો જોરે. માન્યો. ૪
- અનંત કોટી અહાંડનો જો રાજ્યો જોરે,
કેશ કામનીના ગુપતાં લાજ્યો જોરે. માન્યો. ૫
- વશ શેષ મહેશ જો નાવિયો જોરે,
અમો અખળા તે નામ નમાવિયોજોરે માન્યો. ૬
- જોડેનું દરશણ સાંતી સ્વપ્ને નવ લહ્યુંજોરે,
તેણે કૃષ્ણ હું તમારો અગને કહ્યુંજોરે. માન્યો. ૭
- અમારે પદ કો ન પામ્યું કોટી લાખમાજોરે,
અમારે ઓઘું રહ્યું શું અભીલાખમાજોરે. માન્યો. ૮
- જીવન જગનું અમપાસે આપેઆપ છેજોરે,
કવળ પ્રેમ પુરૂષના પ્રતાપછે જોરે. માન્યો. ૯
- મુકી અમને ઓધવ કપા હું જાપ નાજોરે,
ઓઘ્યું અમારે તમો પરપાપ નાજોરે. માન્યો. ૧૦
- અસો જોને વિયોગે આંસુ પાડિયેજોરે,
ઉપવ કોહો તો તે પુરૂષ દેખાડિયેજોરે. માન્યો. ૧૧
- ધડી ખેમાં વાંસલડી વાગશેજોરે,
વાહાલો અમપાસે આતી કાંઈ માગશેજોરે માન્યો. ૧૨
- એમ કેહતાં સહુ મન મગન પધ થઈજોરે,

ઉધવ જોયછે ને પ્રેમ સમાધી થઈજોરે. માન્યો	૧૩
મિથ્યા શીઃ હું કુલુંહું જાનવાપમાંજોરે,	
હરી દીસેછે હીવાના હાથમાંજોરે. માન્યો	૧૪
પરગ પ્રાણ પ્યારી એ અવીનાસનીજોરે;	
એ છે સર્વ સામીનાઓ દયા દાસનીજોરે. માન્યો	૧૫

ગરબી

વાંસલડી વાળે, સાંજે આજ વાંસલડી વાળે;
 વાત મારી ભુલી મા જાળે, સાંજે આજ વાંસલડી. ટેક
 ને નમ કરવું હોયે ને રીતે, તેતો ગીત વિશે ધાળે સાં
 કાઈને ના કેહ્યો કદી કાઈ પુછેતો, સમ જુગતે ખાળે. સ
 નંદ જસોદાજી તો છે ભાળા, તેડને વીવેકે બહાળે. સાંજે
 આપ તો સદા સુખી છો, પણ, આજ સુખ માહારે માળે
 માહારા દોશ નાવિચાર્યો, વાલમદીનંદનું ધાળે. જાંજે પ
 દવાના પ્રીતમ જાણી દાસી પાતાની, પ્રેમ પુરણ પાળે. સાં

અગત્યની ખબર.

સરવે સજ્જનોને સુચના આપવામાં આવે છે કે, અમારી પાસે નિશાળપયોગી ધણી જાતની ચોપડીઓ, તથા વારતાઓ, કાપડાઓ પુસ્તકો, જાગડ વેસાળુ ધંપા લેનારને સુલભ પડે તેવી રીતે આપવાનાં છે, અને તે પુસ્તકોનું લીઝ્ટ અમોએ ખનાવેલું છે સખખ જોએને ચોપડીઓ જોઈતી હોય તેઓએ પ્રથમ લીટ મંગાવી માહેન થઈ અગત્ય હોયતે! આરત વીગરનો પકો અંહાખસ્ત કરવો. છપાવનારાઓને સાચી રીતે અને તાકાદથી છાપી આપવામાં આવશે.

ગુજરાત યુનિયન પ્રેસના માલેક.

વાડીલાલ દલીચંદ

